

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

סמרטפון רק עם ואצאפ!
אפשר!! וכדאי!!
 מרכז הזמנות ארצי
052-2-129-129
 אספקה לכל חלקי הארץ תוך 24 שעות
 רח' פינס 9 ירושלים | zolphone.co.il

האלוף שהתפכח
כתבה

עבד יחזקאל
לא מתבאס מהניקיונות

מאחורי הפרגוד

תהליכים עמוקים
רוחשים מתחת לפתקים

ימימה מזרחי
וסיפור על כאב ובחירות

ניסן אביב
התמכרנו ל"קמעא קמעא"?

הרב שמואל אליהו
הרב יהודה מלמד
המשפיע מענדל ראטה

דודו טופז
פקח לי את העיניים

לימודי מוזיקה
במסלולים נפרדים
לנשים ולגברים
פרטים נוספים בעמ' 7

זמני השבת KENNEDY

ירושלים תל אביב חיפה

18:27	18:36	18:21	כניסה
19:36	19:36	19:34	יציאה

הקומקום הבריאותי לשבת!

להזמנות: 03-9537790 | KENNEDY.CO.IL

"עם שאיבד את זהותו, לא יודע מי האויב.
ומי שלא יודע מי האויב, לא מסוגל לנצח. וכשלא
מנצחים, המלחמה לא נגמרת. וכשהמלחמה לא
נגמרת השלום לא מתחיל"

ד"ר פיין

זהות.
בראשות משה פייגלין

להיות יהודי חופשי

ז

זהות
תנועה ישראלית יהודית
בהנהגת משה פייגלין

מצילים את גוש הימין

עצרת המתונים

שוחרי ההתיישבות ודמותה היהודית של המדינה. זו העת להתגייס למערכה. ארץ ישראל בסכנת השתלטות השמאל. גנץ מוביל בסקרים וחלק ממפלגות הימין מתנדנדות סביב אחוז החסימה. אסור לסמוך על הנס. אם לא נתגייס כולנו למען מפלגות המחנה הלאומי, השמאל ינצח וארץ ישראל תהיה בסכנה.

על אדץ ישראל

שומרים

בכיכר פריז בירושלים
בהשתתפות ראש הממשלה והנהגת הימין

יום ראשון הקרוב!

ב' בניסן | 7.4 | בשעה 19:00

זדים ימינה

מוגש מטעם תנועת הליכוד

לפרטים והסעות מכל רחבי הארץ: *5382
הסעות לקבוצות: 055-9124900

כן לאדץ ישראל, כן למחנה הלאומי

מַלְבוּשֵׁי
קוֹדֵשׁ

ביגוד יהודי לגבר

מתנה שלא רק בעלך יאהב

נציגות בלעדית בגוש עציון
חנות "תכלת מרדכי" בכפר עציון
תוכלו לראות תצוגה בחנות
מפורים עד 3 ימים לפני פסח
בואו להתרשם ולמדוד

ג'לביות וחולצות צצית בארבע כנפות מכנסי שרוואל בגיזרה משוחררת ונעימה מבדים איכותיים

הזמינו
מדידה
לפני פסח
כדי שתוכלו
להתחדש
בחג

בתים צמודי קרקע אחרונים במחירים שלא יחזרו

חינוך איכותי
וקהילה מפרגנת ושמחה

מעלה חבר

קולטים חברים חדשים ומזמינים אתכם לבוא ולהכיר אותנו
מוסדות חינוך תורניים איכותיים | שכונה חדשה במיקום עוצר נשימה | פעילות קהילתית תוססת ושמחה

רק **825,000** ₪

צמוד קרקע עם גינה

> 8 דק' מקרית ארבע <

פרסומי ישראל

*ההדמה להמחשה בלבד

צמוד למודרן תשומות הבניה 9/18

לפרטים והרשמה:
נתנאל - 050-8370797

מרכז
מידע
אמנה

1-800-260-240
www.amana.co.il

לפנינו, כשאנחנו רוצים להתקרב לאלות אנחנו
מנסים את טוה במילים. לא משנה אם אלה מילים
קשות או אנוהרות אבל הן פשוט לא אכזבין.

שיחת חברים

עם מיני יוספי

סיפור חודר בונקרים

הילד ציפה שהוא יוכל לשתף אותו ולספר לו את כל אשר על ליבו, אבל תמיד התאכזב. אביו המלך היה תמיד עסוק בענייני הממלכה, ולא ראה את האכזבה והכאב של הבן. התוצאה המרה הייתה שיגעון התרנגולות. בן המלך יושב תחת השולחן, ואם תנסו לדמיין אירוע מכובד כשאתם תחת השולחן, התוצאה לא מדהימה.

מתחת השולחן יש מרחב מצומצם מאוד - בעיקר רגליים ונעליים, לפעמים בקבוק שנפל, כפית או מזלג. כל המרחב של האישיות שלנו מצטמצם בגלל אבדן האמון. כשאין אמון באנשים או החיים הופכים למכורזים, ובמקום לראות באחר אדם שלם אנחנו רואים משהו חלקי - רגל או נעל. במקום לראות את כל העושר העצום שיש ברצון ובטוב של כל אחד, רואים מעט פירוורים או דברים שנוזקו מתחת השולחן - בלי תשומת לב. הרופאים נואשו, כי בן המלך היה כל כך מאוכזב, ומבחינתו הם היו עוד נציגי ממסד שלא באמת באו להקשיב למה שעובר עליו.

החכם מגיע ונותן לבן המלך את המתנה היקרה מכל. הוא נותן לו נוכחות. בכלל בלי מילים, הוא משדר לו 'אני איתך, ורק איתך. אני לא הולך לשום מקום'. הוא יושב שם בשתיקה גמורה ורק כך מתחיל הריפוי. הנוכחות הזאת בלי מילים, היא אוצר גדול. לפעמים, כשאנחנו רוצים להתקרב לזולת, אנחנו מנסים את זה במילים. לא משנה אם אלה מילים קשות או אוהבות, אבל הן פשוט לא לעניין. הלב של השני כל כך סגור, שהוא בכלל לא מסוגל להקשיב למילים הללו, ואפילו אם הן מילים טובות ומפרגנות. מה קורה אז? כשאנחנו רואים שזה לא הולך, אנחנו אומרים 'טוב ניסינו' וממשיכים הלאה לעסקינו. כך אנחנו מצדיקים את עצמנו שעשינו השתדלות; אבל האמת היא שלזולת בכלל לא הועלתו.

אצל שלמה המלך יש ביטוי 'לב שומע'. רק כשהלב פתוח, האדם יכול להיות קשוב. החכם מבין את הנקודה הזאת, שאם הלב סגור, אז גם האוזן סגורה. לכן הוא לא מנסה לומר אף מילה. הוא מעניק לבן המלך נוכחות נפלאה, עד שלאט לאט הוא נפתח ומתחיל דו שיח ביניהם. יש כאן נקודה כל כך יפה! היינו חושבים שאחרי שהוא נתן לו זמן איכות של נוכחות, ונוצר כבר דיבור ראשוני, החכם יתחיל לתת מוסר ודרשות. במקום זה, החכם רק מחזיר לו את השאלה, 'ומי אתה?'. כך ממשיך התהליך עד שהם יושבים ליד השולחן.

הרפואה האמתית

האמת היא, שכשקוראים את הסיפור פעם ראשונה, עולה השאלה האם החכם באמת ריפא אותו. יותר נראה שהוא הפך אותו לנורמלי רק כלפי חוץ. הוא נעשה תרנגול מתורבת. אמנם בשביל אמה פולניה זה הרבה מאוד - שלפחות השכנים לא יראו ולא יהיו בושות, אבל מה עם הריפוי האמיתי?

התשובה נעוצה בתובנה ששורש השיגעון הוא הבדידות, ושורש הבדידות זה אבדן האמון. התהליך שעבר החכם עם אותו נסיך, היה תהליך של החזרת האמון בבני אדם. כשהחכם התיישב לידו, נוכח בלי לשפוט אותו, ונשאר הרבה זמן - לא בא רק לרגע אחד וללכת - נוצר אמון בין הנסיך לבין החכם. האמון הוא זה שמאפשר לבן המלך לקבל את דברי החכם וללבוש חולצה. בהמשך, זה גם יאפשר לו לבוא עם החכם לשיעור בליקוטי מוהר"ן... זאת אומרת, רק אם יש אמון בנפש קרובה, בין אם זה אבא, רב, מורה או כל אחד אחר, רק אז הלב יהיה פתוח לשמוע ולקבל.

שלום חברים! אתם יודעים שאני מאוד אוהב את בן המלך שהשתגע וחשב שהוא תרנגול הודו. מפעם לפעם אני חושב עליו, ומארח אותו להתוועדות. בטח קראתם את הסיפור הזה של רבי נחמן, ואולי אתם גם מבינים למה אני כל כך אוהב אותו. זה סיפור קצר וקליט, וכל פעם אפשר למצוא בו מסרים חדשים ותובנות עמוקות, בעקבות קריאה חוזרת של הסיפור. באופן כללי רבי נחמן בחר להשתמש בדרך של הסיפור, כי לדבריו, לסיפורים שלו, ובמיוחד 'סיפורי מעשיות משנים קדמוניות', יש כוח לעורר בן אדם מתוך "שינה של שבעים שנה". כשרבי נחמן אומר "שבעים שנה" אין הכוונה לשינה של יום ועוד יום, אלא למחזור חיים שלם. חיים שבהם הוא עלול להיות לא ערני לתפקיד האמיתי שמיועד לו בעולם הזה. יש פעמים שאדם פשוט ישן, וגם אם תנסה לתת לו מוסר ישיר, הוא רק יתעצם בהסתרה ובהסתגרות שלו.

אני עצמי פגשתי כמה וכמה דמויות במהלך השנים, גם בהודו גם בארץ, שסיפרו לי ששום דבר לא הצליח לגעת בליבם ולהוציא אותם מהבונקר האנטי-רוחני שהם היו בו. הדבר היחיד שנגע בהם, היה סיפורי המעשיות. אלה יהודים שלא דווקא נשאר ברסלברים, וכל אחד מהם מצא אחר כך את דרכו בעבודת ה'. ובכל זאת, בזכות הסיפורים של רבי נחמן, הלב שלהם נפתח לשמוע את מה שנשמעם כל כך חיפשה והתגעגעה למצוא.

מי שמאמין לא משתגע

נחזור לסיפור של ה'אינדיק': בן המלך השתגע, וחשב שהוא תרנגול הודו. הוא התיישב מתחת השולחן בלי בגדים, וכל היום אכל פירוורים ועצמות. אביו המלך דאג מאוד, והביא את מיטב הרופאים, שלא הצליחו לעזור לו, עד שהתייאשו ממנו. בסוף הגיע חכם אחד, שהוריד גם הוא את בגדיו והתיישב מתחת השולחן, ליד בן המלך. הוא יושב ושותק. שותק ושותק, עד שבן המלך שואל אותו 'מי אתה, ומה אתה עושה פה?'. עונה החכם בשאלה: 'ומי אתה?'. "אני תרנגול הודו". "נעים מאוד", משיב החכם, "גם אני תרנגול הודו". כך הם יושבים להם באחוזה תרנגולית שכזאת, עד שהחכם מסמן למשרתים שיביאו לו חולצה, והוא לובש אותה. בן המלך מסתכל עליו בתמיהה: "הי! מה זה??" אמר לו החכם: "אתה חושב שתרנגול הודו לא יכול ללבוש חולצה? לא כתוב בשום מקום בחוקה התרנגולית שיש בעיה עם חולצה!". בן המלך השתכנע, ובדרך הזאת, פריט לבוש אחר פריט לבוש, חזר למקומו, עד שבסוף הם גם ישבו ואכלו ליד השולחן. כך המשיך החכם, עד שריפא את בן המלך לגמרי.

בסוף הסיפור יש עוד שורה אחת: "והנמשל מובן למבינים". איך הופכים להיות 'מבין'? על ידי יכולת ההתבוננות. התבוננות פירושה לקחת דבר מוכר וידוע, ובמקום לומר 'טוב, את זה אני כבר מכיר ונעבור הלאה', לחפש ולהעמיק באותו עניין, ולמצוא בו עוד משמעויות וחדושים. אז אם אתם כבר מכירים את הסיפור, אתם מוזמנים להיות מהמתבוננים עליו, ותוכלו להפיק ממנו נמשל עמוק מאוד.

שורש הבדידות

נראה לי שרבי נחמן מלמד אותנו, ששורש הבדידות בעולם הוא אבדן האמון באנשים. בן המלך שלנו כל כך חיכה לאבא שלו שיישב לידו,

קאן אריבער אן האלפיק האוויקאן אריב!

לינוני
תיאוריה
גיטרה
כתיבה
וקלחנת
לינוני שירים
פסנתר

ה'תשע"ט

קורסי פולקלור באנגלן ונשאים אמאליניוים באוסקה

הלימודים יתקיימו בקבוצות נפרדות
נשים: ימי רביעי בבוקר | גברים: ימי רביעי בערב

קבוצות קטנות
מחירים נוחים
מורים מקצועיים

לפרטים נוספים: מזמור - בית הספר הגבוה למוזיקה 08-8511819 mizmoschool@gmail.com

את מי אתם רוצים לראות?

הרבנית ימימה מזרחי

מי אמר שמנקים לפסח? בחז"ל אין המושג "ניקיון" בכלל, בכלל, בחז"ל מופיע המושג המשגע והנשי - "חיפוש". מפני שאישה לא מנקה, אישה לא מגיבה ללכלוך, היא לא מגבת, היא לא מגב, היא לוחמת מג"ב. היא מסתכלת קדימה ואומרת - "רגע, עכשיו אני עושה פסח. מה אני מחפשת? מה אני מבקשת? שכל הילדים ישבו מסביב השולחן". הו ילד שלי בעולם, ציפור אדם כמו כולם. תבוא כבר הביתה, כך אני מבקשת, בשקט. אמא עושה לך מקום. פרוץ המקום פרוץ הוא.

"פנגד ארבעה בנים דברה תורה: אחד חכם, ואחד רשע, ואחד תם, ואחד רבי ואחד שאינו יודע לשאל". כך אומרת ההגדה של פסח - ושואל הרבי מרוזין: מה זה "נגד ארבעה בנים דברה תורה"? אני נגד התוויות האלה, "זה רשע", "זה תם", "זה שאינו יודע לשאל"! אך אמרה לי פעם תלמידה? Labeling is disabling. אל תצמידו תוויות לילדים, זה אותו אחד - הוא לפעמים רשע, לפעמים תם, לפעמים שאינו יודע לשאל. אחד רשע - אותו אחד תם, אותו אחד... בחיפוש שלך לפסח את מחפשת אחרי האישה היפה הזאת שהיית, הילד הזה שכוסה אבק. איך הוא יפה, איך הוא יפה.

הישיבה שלנו, ישיבת "אבני קודש", היא ישיבה של מה שקרוי "נושאים", ילדים שלא מצאו את עצמם באף ישיבה. אחד הבחורים שלנו, מתוך וחמוד, ואבא שלו הוא אדם מוכר מאוד. ורק השבוע, בעלי שאל אותו: "איך הגעת אלינו?" והוא סיפר סיפור שאי אפשר שלא להתייבב ממנו.

הוא ישב בליל הסדר על קוצים, הוא כל כך רצה שיסתיים, ילדים שלא מצאו את עצמם באף ישיבה. אחד הבחורים שלנו, מתוך וחמוד, ואבא שלו הוא אדם מוכר מאוד. ורק השבוע, בעלי שאל אותו: "איך הגעת אלינו?" והוא סיפר סיפור שאי אפשר שלא להתייבב ממנו.

הוא סיפר שהיה ליל סדר והוא ישב בסדר על קוצים, הוא כל כך רצה שיסתיים, שהוא ברח לפני הסוף לעשן סיגריה. פתאום הוא התמלא נקיפות מצפון ואמר לעצמו: "איך אני אכנס הביתה? ערב שבת, ליל הסדר, עם הריח הזה? אני הולך לשטוף פה בבית הכנסת". והוא רואה את בית הכנסת הגדול של השכונה הדוסית שלו. בית כנסת מואר, ליל הסדר, הוא נכנס לבית הכנסת ושומע יכבה, בקצה בית הכנסת יושב איש, בוכה, עם הראש עמוק הספר, וזה אבא שלו, האיש הגדול הזה. והוא אמר: "אני מסתכל, כל בית הכנסת ריק. אבא שלי יושב שם ובוכה. כזה צער אני עושה לו?" ומיד אחרי חג הפסח הוא הגיע אלינו.

הוא לא היה בחור של שום ישיבה כי שום ישיבה לא בחרה בו, אז הוא יצא לחירות ואמר לעצמו: "אוקיי, אני לא בחור של אף ישיבה, אז אני אהיה בוחר ישיבה". והוא בחר - לבוא לבד, עם הבגדים, הוא עכשיו בוחר בתורה אחרי שאף אחד לא בחר בו. ואיך הוא יפה, בן המלך שחשב שהוא בן השפחה והוא רץ אחרי בהמות.

ציינו את יום כ"ה באדר, היום שבו לפי רבי יהושע נברא העולם. בשבוע הזה, שבו נברא העולם, אפשר לבחור, את יכולה לצייר את ה"רוצה". איזו ילדה את מחפשת אחרי שניקית את כל הבית, את מי את רוצה לראות? גם אם את, כמו שכתוב בהגדה של פסח, מושלכת - אל פני השדה בגעל נפשך את תלכי בשדה לברך, מרגישה כל כך מלוכלכת, תפסיקי לזהות את עצמך עם הלכלוך שלך. גם אם לא רחצת ולא נמשחת בשמן, תבחרי להוציא אותך לחיים מופלאים. והקב"ה יאמר לך: "בואי, אני אנקה אותך ואשטוף אותך ואלבישך רקמה ואנעלך תחש. ותרבי ותגדלי ותבאי בעדי עדיים, ותיפי במאד מאד ותצלחי למלוכה".

את פתח לו

כנס הלכה ואגדה
פסח תשע"ט
לעילוי נשמת יעקב אריה ירוסלביץ ז"ל

במיוחד בשבילך!
הכנה נפלאה לליל הסדר ותג החירות עם טובי הרבנים הזדמנות פז לחדש ולהתחדש

בתכנית
בגניזת הרב שמואל שנייד 21 במרץ 1907

הרב שמואל אליהו נשיא בית המדרש ורב העיר צפת
לפי אופי סטודנטים וראש מוסדות

הרב מנשה וינר ר"מ בישיבת ההסדר פתח תקווה
לפי מנהל מוסדות

הרב אליהו בלום רב בית הכנסת המרכזי רמב"ם ג"ס
פתח תקווה

כיבוד קל • כניסה ללא תשלום • עזרת נשים פתוחה
לעילוי נשמת הרב אלישע ושלצקי זצ"ל

בית כנסת רמב"ם
רחוב התיכון 39
נווה שאנן
חיפה
לפרטים נוספים
הרב שמואל 054-3331367

את פתח לו

כנס הלכה ואגדה
פסח תשע"ט
לעילוי נשמת יעקב אריה ירוסלביץ ז"ל

במיוחד בשבילך!
הכנה נפלאה לליל הסדר ותג החירות עם טובי הרבנים הזדמנות פז לחדש ולהתחדש

בתכנית
בגניזת הרב חיים שנייד 20 במרץ 1907

הרב שמואל דוד רב העיר פתולה
לפי מנהל מוסדות

הרב אמיר בן אליהו ר"מ בישיבת הסדר ורב בית כנסת תנוסאים
ירושלים (אגדה)

הרב יחזקאל אדואר רב פתח תקווה
ישיבת ספרדים בלילות

הרב יצחק בן ציון ראש ישיבת ההסדר
אשדוד

כיבוד קל • כניסה ללא תשלום • עזרת נשים פתוחה
לעילוי נשמת הרב אלישע ושלצקי זצ"ל

ד' ניסן
9.4.2019
16:00-21:00

בית כנסת "יעקב" (התנוסאים)
רחוב הקישון 7
שיכון באגלים
עפולה
לפרטים נוספים
הרב עדי נבון | 0556630730
הרב אמיר | 0528109348
הרב יחזקאל ובאי | 0528693735

הגענו לרגע האמת

בואו נסתכל לעצמנו בעיניים

מי אנחנו. מה אנחנו.

הציונות הדתית היא תנועה חיה, תוססת ובוועטת שכבר עשרות שנים מובילה את מדינת ישראל בחינוך, בהתיישבות, בצבא, בחברה ובערכים. עשרות שנים של הנהגה, מתוך אמונה פורצת דרך.

עכשיו תסתכלו לנו בעיניים.

אתם יודעים שרק אנחנו נלחם על ארץ ישראל, על הזהות היהודית של המדינה, על החינוך של הילדים שלכם.

עמוק בפנים אתם יודעים שיש רק מפלגה ציונית דתית אחת, שלא נוטשת ולא מתביישת. שרק אנחנו נהיה מחוייבים לציונות הדתית ולכל מה שחשוב לה והיא מאמינה בו.

בעזרת ה' ביום שלישי יגיע רגע האמת

הרגע להצביע

בצאלל סמוטריץ'

איחוד הימין
מפלגות הבית היהודי · האיחוד הלאומי · עוצמה יהודית

צבי יחזקאלי

השאלה היא לא בגלל מי זה, אלא מי עכשיו אחראי להתחיל את התיקון. אני רוצה לתקן, כך מתחילה הגאולה. אני רוצה ממש לתקן, בלי חכמות. עם סכין בין השיניים, עד הסוף, לא לוקח שבויים. אני לא רוצה להיות כאן, נקודה.

מה אני משאיר במצרים

להתחיל את התיקון. אני רוצה לתקן, כך מתחילה הגאולה. אני רוצה ממש לתקן, בלי חכמות. עם סכין בין השיניים, עד הסוף, לא לוקח שבויים. אני לא רוצה להיות כאן, נקודה. אחרי שהגועל ממצרים עולה לרמה הזו, אז אפשר להתחיל לדבר על רצון. אם אתה רוצה שה' יביא את הרצון שלך לגאולה שלך, תשאל את עצמך כמה רצון באמת אתה מביא? בדיקה אמיתית תגלה לך את התשובה: לא נגאלת, כי לא ממש רצית; לא כמו שמצופה מאדם שמשווע לגאולה. תמונת חיך היא תוצאה של הרצונות שלך. באסה, נכון? אז יאללה. רצון.

- "אני מאוד רוצה שלום בית..."

אתה רוצה להפוך את העולם עבור זה?
- "מוכן הכל, אבל לא ג'יהאד מטורף..."

טוב אז תקבל שלום בית בינוני.

אתה רוצה מאוד להתחתן? אתה מוכן לרוץ עם סכין בין השיניים כדי למצוא את אשתך לעתיד? כך שאלתי בחור רווק שראה אותי בדרך ליער וביקש ברכה לזיווג. חכה עם הברכה, אני מסביר לו, אתה ממש לא ישן מרוב רצון להתחתן? "לא לא" הוא אמר, "אל תהיה קיצוני". אז אל תשאל למה אני לא מתחתן, אמרתי לו, תבדוק את הרצון שלך.

אחרי בירור הרצון, שבא בעקבות הבחירה שלי לצאת ממצרים, להיות יהודי בגאולה - מגיע השלב האחרון: אתה באמת מאמין שתצא? רגע לפני שאתה עונה לי את הכן האוטומטי, תחשוב שוב: אחי, אתה באמת מאמין שלא משנה מה, ה' יוציא אותך מהבור שאליו נפלת?

אם אתה מאמין שאין מצב מלבד זה שה' יציל אותך, בעצם יצאת. יגעת ומצאת, אם יגעת אומר רבי נתן אז מצאת. אם יגעת יצאת. אם רצית נגאלת. אם היית סגור שיש סוף טוב לסיפור כאן, אז הגעת אל הטוב. במצרים תקועים כנראה עד היום, אלו שלא האמינו מספיק, שלא בדקו באמת את הרצון עד הסוף ומצאו עצמם ממשכים לחיות במצרים. בטוח מתבאסים על חלון ההזדמנויות שנפתח מהשמים והם לא קלטו כמה זה קריטי. ואולי אנחנו אלה שלא קולטים כמה זה קריטי.

זה הזמן להתעורר. חודש הגאולה נכנס! בואו נזכר איך מתחילים: רוצה להגיע לבאר המים החיים לאחר היציאה ממצרים.

ב בחירה

א אמת לאורך כל הדרך

ר רצון פשוט למסור נפש, ואז זה קורה

באר או ברא. אתה רוצה לברוא רצון, אתה רוצה לשתות מבאר החיים. יאללה זה הזמן, להשאיר במצרים את המטען הקודם ולצאת. בשמחה.

יום אחרי פורים, בזמן שאדי היין עדיין אופפים את המוח ואת האני החדש, מתחילים לעסוק בהלכות הפסח. נו? למה לבאס? גם ככה יגיעו הניקיונות והלחץ, אז תן כמה ימים עד שנתאפס, למה צריך מיד אחרי פורים לדבר על פסח?

הפעם הבנתי את הטריק. זה לא שאתה צריך תזכורת להלכות. רענון שכזה אפשר לעשות באופן מרוכז כמה ימים לפני החג, ההכנה היא תזכורת לעניינים האישיים שלך.

בפורים זה עניין של כמה דקות להבין את מצוות החג וגם להבין שעמלק זה ספק. אבל כמה זמן לוקח לבנאדם להבין איפה הספק שלו? איפה הפערים שלו בין המציאות לחלום, בין המציאות לחוויה, בין האמת שבפנים לשקר שבחוץ? לבדיקה הזו צריך לפחות חודש, אולי יותר. אולי שנה שלמה של התבודדות כדי להבין לעומק איפה הפער הזה.

לכן, חודש לפני פסח זה רק ההתחלה של הבירור. מה זה מצרים, איפה הגלות שלי, מה הגאולה שלי, וכמובן איך יוצאים משם.

אז איך מתחילים? קודם כל להבין מה זה מצרים. כל הגלויות, אומר רבנו, נקראים בשם אחד כולל: מצרים. ועיקר הגלות, הוא אומר במקום אחר, היא גלות הנפש. רגע, אז אני במצרים מלכתחילה או בדיעבד? קשה לקבל את זה אבל האמת היא שאנחנו שבמצרים מלכתחילה. זה המצב אליו נולדתי וגדלתי. למה זה בנוי ככה? כי רק ככה אפשר לבחור ביציאה. לגדול בגלות ולצאת לגאולה, לחזור לשם שוב כל בוקר ושוב להחליט לצאת. בשביל זה אני צריך להסכים לראות איפה אני במצרים.

כשאני במצב שבו אני מחליט לא לתת את כל הרצון שלי - זה מצרים. כשאני לא מבין איך זה שהמציאות זזה ואני לא - זה מצרים. כשאני מאשים את העולם, את ה' ואת אשתי - זה מצרים. כשאני לא לוקח אחריות - זה מצרים. כשאני רווק ומתפלל להתחתן ולא מודע לזה שחלק ממני רוצה עדיין להישאר לבד בנוחות, זה מצרים. ויש עוד: בזמן שבפנים אני אוהו חזק במציאות שלי ובחוץ אומר שאני רוצה לשנות אותה; כשאני כועס ומגן על ההתנהגות שלי ולא מוכן לקבל את מה שהסביבה משקפת לי; כשאני לא מבין באמת איפה אני, אז החץ הראשון של 'כאן אני נמצא' הוא מצרים, גם כשאני ממש חושב שזה ירושלים. תתחיל להתבונן ולראות את המצרים שלך, זה קשה וחמקמק, כי מצרים נכנסת גם למוח ומספקת הסברים - זה בגלל אשתי, בגלל הכביש, בגלל הכיבוש וכמובן בגלל הקדוש ברוך הוא. הנה טעות נוספת: השאלה היא לא בגלל מי זה, אלא מי עכשיו אחראי

שבועות תשע"ט 6-9.6

במלון קרלטון - נהריה בהנהלה חדשה

שבטבע שמחים להזמין אתכם לחופשה מלאה בתוכן ייחודי:

ד"ר יחיאל הררי | הסופר משה שרון | הזמר והחזן דב הנדלר | ד"ר יקיר קאופמן | ד"ר אבשלום קור

כנס הבריאות בנושא ריפוי 11.4

במלון קרלטון - נהריה בהנהלה חדשה

שבטבע שמחים להזמין אתכם לחופשה מלאה בתוכן ייחודי:

דורון שפר | ציון גוטשה | פרופ' אלישע האס | עליה שפר | ד"ר גיל יוסף שחר

לפרטים ולמידע ☎ 054-2935555 < **הזדרזו להירשם!**

לשנה הבאה בני חזריק!

עושים חג פסח שמח לחברים, שכנים ומכרים
הסובלים מקושי כלכלי ונאבקים יום יום לצאת מעבדות לחרות

תורמים קמחא דפסחא לפעמונים!
ומסייעים להם לצאת לחרות כלכלית

לתרומות חייגו עכשיו: 1800-35-10-12
www.paamonim.org | פעמונים

פעמונים
מגלים אחריות

פרשת תזריע | קורבנות היולדת

פני יִיקָם" (שמות כג, טו). הרי גם היולדת באה למקדש לראות את פני ה', ושמחה על שהיא שוב מסוגלת לכך.

אני מבקש, בלי לשלול אפשרויות אלו, להציע כמה נקודות מבט נוספות. הראשונה נוגעת למושגי היסוד החולשים על פרקים אלה בספר ויקרא, המילים "טמא" ו"טהור". בניגוד להבנתם הפופולרית של מושגים אלה, ואף בניגוד לתרגומם המקובל לעז, אין עניינם זוהמה לעומת ניקיון או תועבה לעומת זוך, אלא הם מונחים טכניים המציינים מצבים של היתר או איסור להיכנס למשכן ולמקדש.

המשכן והמקדש היו סמלים להשראת השכינה בקרב עם ישראל: בלב מחנהו במדבר, ובבירת ממלכתו בארץ ישראל. אמונתנו היא שאלוקים נמצא בכל מקום. עצם השימוש במושגי זמן ומקום ביחס לאלוקים הוא מטפורי. אין כוונתו שאלוקים נמצא במקום אחד ולא במקום אחר, אלא שאנחנו, כבני אדם, מרגישים יותר את נוכחותו במקום מסוים. על כן, מנקודת מבט אנושית, חוויית ההימצאות במתחם הקודש הייתה חוויה של שגב טהור.

אלוקים נצחי. אלוקים רוחני. אנחנו לעומת זאת גופניים ובני חלוף, וככאלה אנו נידונים לתהליך של הולדת, גדילה, שקיעה, ניוון ומוות. אלה הם הדברים שעלינו לסלק מהמקדש אם רצוננו לחוות בו את העמידה בפני הנצח. הדברים החוסמים את דרכנו אל הקודש הם אלה המזכירים לנו או לאחריהם את הסופיות שלנו, את העובדה שנוכלנו ושאונו עתידים למות. כל מגע עם המוות פוסל אותנו מכניסה למקדש – וגם כל מגע עם הלידה. שני סוגים אלה של מגע מחייבים אותנו בתהליכי הטהרות. נכון הדבר גם ליתר הדברים המבלטים את הגופניות שלנו. צרעת, וסת, פליטת זרע – כל אלה מחייבים טהרה. מאותו טעם, כוהנים בעלי מום אינם רשאים להשתתף בעבודת הקורבנות.

קורבן העולה שמביאה האם היולדת הוא אם כן זכר לקורבן העולה שהעלה אברהם במקום להקריב את בנו. בהביאה קורבן זה מכירה האם בכך שהיא אינה הבעלים של התינוק, אלא רק השומרת שלו. היא כמו אומרת: "ה', אני יודעת שעלי להקדיש את הילד הזה לעבודתך. אנא קבל במקומו את מנחתי".

ומה בדבר קורבן החטאת? הרי אמרנו שטומאתה של היולדת אינה בגלל חטא כלשהו שחטאה. על מה עליה לכפר? מדרש מרתק של חז"ל מאיר סוגיה זו. הוא מתאר שיחה בין ה' למלאכים לפני בריאת האדם:

בשעה שבקש הקב"ה לבראות [= לברוא] את האדם, ברא כת אחת של מלאכי השרת.

אמר להם, "רצונכם נעשה אדם בצלמנו?"

אמרו לפניו, "ריבונו של עולם, מה מעשיו?"

אמר להן, כך וכן מעשיו.

אמרו לפניו, "ריבונו של עולם, מִה אָנוֹשׁ פִּי תִזְכְּרֵנוּ וְכֵן אָדָם פִּי תִפְקְדֵנוּ?" (תהילים ח, ה) [כלומר, אל תברא את האדם]. הושיט אצבעו קטנה ביניהן ושרפם.

וכן כת שניה. כת שלישית אמרו לפניו, "ריבונו של עולם, ראשונים שאמרנו לפניך מה הועילו? כל העולם כולו שלך הוא, כל מה שאתה רוצה לעשות בעולמך עשה".

כִּיֵּן שֶׁהִיגַע לְאַנְשֵׁי דוֹר הַמְּבֹרָךְ וְאַנְשֵׁי דוֹר הַפְּלֵגָה, שֶׁמְעַשְׂיָהֶן מִקּוֹלְקֵלִין, אָמְרוּ לְפָנָיו, "רִיבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, לֹא יִפֶּה אִמְרוּ רֵאשׁוֹנִים לְפָנֶיךָ?" אמר להן: "וְעַד יִקְנֶה אֲנִי הוּא וְעַד שִׁיבָה אֲנִי אֶסְבֵּל" (ישעיה מו, ד).

המלאכים התנגדו לבריאת האדם כי ידעו מראש שמכל צורות החיים, בני האדם לברם מסוגלים לחטוא – ועל כן יש בהם משום איום על מלאכתו של הבורא. המדרש רומז שהקב"ה ידע שבני האדם יחטאו ובכל זאת התעקש לברוא אותם.

יש בכך כדי להסביר את קורבן החטאת המובא עם הולדת ילד. הילד יחטא יום אחד. "כִּי אָדָם אֵין צְדִיק כְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחְטָא", אומר קהלת (ו, ט). היולדת מביאה אם כן קורבן חטאת כדי לכפר מראש, כביכול, על כל החטאים שיעשה הילד הזה בילדותו. היא כמו אומרת: "אלוקיי, ידעת שבני האדם יחטאו, ובכל זאת בראת אותנו וציווית אותנו להביא חיים חדשים לעולם. קבל אפוא קורבן חטאת זה וכפר לילד על חטאו שיבואו".

קורבנות העולה והחטאת של היולדת, ותקופת הטומאה וההטהרות שלה, אינם קשורים אפוא לשום חטא שעשתה כביכול, וגם לא לשום זוהמה וכיעור חלילה. עניינם הוא העובדה הבסיסית שאנו יצורים גשמיים ובני חלוף, האחריות של ההורים להתנהגותו של הילד, וההכרה בכך שכל חיים חדשים הם מתנה מאת ה'.

דיני היולדת המרוכזים בתחילת פרשתנו הם אתגר למפרשים. מדוע צריכה יולדת להביא קורבן? אפשר היה להבין לו היה זה קורבן תודה, קורבן שלמים. אך לא. עליה להביא קורבן עולה, הנשרף כולו, ואשר בדרך כלל מובא לכפר על חטאים חמורים, ולצדו גם קורבן חטאת. במה חטאה? הרי היא קיימה אך זה עתה במסירות נפש את המצווה הראשונה בתורה, "פרו ורבו". היא לא עשתה כל רע. מדוע היא צריכה כפרה? הנה כמה מן ההצעות שהעלו מפרשי התורה:

1. רבנו בחיי ורבי שלמה אפרים לונשיץ בעל ה"כלי יקר" סברו שניהם כי החטא הוא חטאה של חוה בגן עדן, שעליו נענשה "הַרְבָּה אָרְבָּה עֲצֹבוֹנָךְ וְהִרְבֵּנָה, בְּעֵצָב תֵּלְדִי בָנִים" (בראשית ג, טז).
2. אבן עזרא אומר, בעקבות דעה המובאת בתלמוד (נידה לא ע"ב) כי ייתכן שמתוך כאב הלידה עלו על דעתה או על שפתיה של היולדת מחשבות חטא שעתה היא מתחרטת עליהן (כגון שבועה שלא להתייחד עוד עם בעלה).
3. לדעת הרמב"ן, הקורבנות הם מעין "כופר נפש", ביטוי לתחושת הרווחה של האישה על כי ניצלה מן הסכנות הכרוכות בלידה – וכן מעין תפילה להחלמה מלאה.
4. על פי ספורנו, בעת הלידה היו כל מעייניה של היולדת נתונים לתהליכים גופניים – ועל כן דרושים לה לאחר מכן פרק-זמן והעלאת קורבן כדי לשוב ולייחד את המחשבות לקב"ה ולדברים שברוח.
5. רבי מאיר שמחה מדווינסק, בעל "משך חוכמה", אומר שהעולה דומה לעולת ראיה, הקורבן שמביאים עולי הרגל על פי הציווי "וְלֹא יִרְאוּ

בית הכנסת היכל יהודה
עיר יהודה-ליאון ומתחם תפילות קהילות - לובי קהילות תלפיות

בס"ד

בוקר לימוד ביום הבחירות

אי"ה, יום שלישי ד' בניסן (9 אפר')

בית הכנסת היכל יהודה

9.30 קפה ומאפה

10.00 הרב ראובן דהאן רמת גן
ליל הסדר בהלכה ובאגדה

11.00 ד"ר יושי פרג'ון עורך "מגדים"
אגדה של פסח

12.00 הרב מיכאל לסרי
משפחתיות בפסח

13.15 תפילות מנחה

היכל יהודה, רח' בן סרוק 13 תל-אביב
 ליד פינת הרחובות אבן גבירול וארלוזורוב • חניונים צמודים (בתשלום)
לפרטים: 050-2124364

לקבלת החודשות במייל: h.yehuda13@gmail.com
 לקבלת חודשות ועדכונים בוואטסאפ: 058-6788114

תודה!

2,556
משלבי אבני שואל

שהיו שותפים בקמפיין השותפות
הגדול לבניית הקומה החדשה
לבנין בית המדרש

למשרד הפרסום
בר'לה קרומבי
על ניהול וליווי הקמפיין,
אסטרטגיה וקריאיטיב
על ההצלחה בקמפיין

משה נעמן
מנהל בית המדרש

אל תזלזל אל תסתפק

הרב יהודה מלמד,
ר"מ בישיבת רמת גן

יותר מאלף שיעורי תורה

הרב שמואל אליהו,
רב העיר צפת

על שלושה דברים יש להודות כאשר ניגשים לבחור ביום הבחירות.

1. היו זמנים רבים בהם היהודים חיו בדוחק. הגבילו את אפשרויות הפרנסה שלהם, לא היו להם קרקעות, הם לא הורשו להיות רופאים, בקושי בעלי מלאכה. רק מסחר נשאר להם ולעיתים כמעט רק הלוואה בריבית, ולאחר מכן עוד האשימו אותם על זה. לפני כמאה ועשרים שנה מיליוני יהודים עזבו את רוסיה ומזרח אירופה בגלל הלחץ שלחצו אותם, וברחו אל החופש, אל ארץ החירות אמריקה. והנה כאן יש לנו אפשרות לחיות ברווחה. יהודים יכולים ליצור ולזווג ולהיות שותפים בניהול המדינה - מדינתם.
2. היו זמנים רבים בהם היה מאוד קשה לקיים את התורה והמצוות. בארצות מסוימות לחצו על היהודים בשל יהדותם. קיום פסח כהלכתו, למשל, עורר עלילות דם וכן כיוצא בזה. גם כאשר נסו היהודים לארצות בהן היו חופש ורווחה, כמו מערב אירופה ואמריקה, עמדו להם ניסיונות לא פחות קשים. היה קשה לשמור שבת, ובכלל היה פיתוי גדול מאוד להצטרף לחברה הסובבת המצליחה. לכן היו לא מעט גדולים שחששו מאוד מאותה ההגירה שתוארנו לעיל שהחליפה לחץ כלכלי בהידרדרות והתבוללות רוחנית. והנה כאן יהודים יכולים לקיים את התורה ברווחה מחד, ומאידך בגאון ובקומה זקופה. יש כאן קהילות גדולות וחזקות של שומרי תורה וישיבות רבות משגשגות עם אלפי תלמידים, כאשר המדינה, על ידי שליחי הציבור, שותפה חשובה לקיומם.

אל תשבו בבית! צאו להצביע והיו שותפים לזכות של עם ישראל להיות חופשי בארצו, ואין חופש אמיתי אלא האפשרות לקיים תורה בארץ ישראל ולעבוד את ה' כרצוננו

3. ואילו היה כל זה מתקיים באיזו ארץ בעולם, גם על זה היה דיין להודות לה'. על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכופלת שזכינו גם לרווחה גשמית, גם לצמיחה והתחזקות רוחנית, וכל זה בארץ ישראל, ארץ אשר עיני ה' אלוךך בה ומעלותיה רבו מלמנותן.
- יכול לבוא הקורא ולומר: אבל יש קשיים, ויש מאבקים לא פשוטים על ארץ ישראל ועל מקומה של היהדות בתוך המדינה. נענה לו כדברי הרב צבי יהודה "לא לזלזל במה שיש, אבל לא להסתפק במה שיש". ולכן ביום שלישי הבא תעשה מה שאתה יכול כדי לחזק את מי שנושא את דגל האמונה, העם והארץ.
- ובאמת בדרך בדיחותא אפשר לציין עוד דבר עליו יש להודות: עד עכשיו בכמה מערכות בחירות נהגו המעגלים הקרובים אלינו, היינו אותם שדוגלים בעניין של תורה וכן של ישוב ארץ ישראל, להשליך לאבדון כמה עשרות אלפי קולות שלא עברו את אחוז החסימה, ועכשיו לכאורה כל הקולות ינוצלו. אלא שעדיין יש חשש שיהיו כאלה שכדי לקיים את ה"מנהג" יישארו בבית ולא יצביעו. לכן נאמר להם, אל תשבו בבית! צאו להצביע והיו שותפים לזכות של עם ישראל להיות חופשי בארצו, ואין חופש אמיתי אלא האפשרות לקיים תורה בארץ ישראל ולעבוד את ה' כרצוננו. אפשרות שכידוע מתבטאת במיוחד דווקא כאשר לא נשמעת רק דעתם של מומחים ופקידים, אלא נותנים לעם להשמיע את קולו.

שמעתי פעם מהרה"ג יצחק גינזבורג שליט"א שיש תשובה לאדם פרטי ויש תשובה לכלל האומה. עד היום עסקנו בתשובה של אנשים פרטיים, הגיע הזמן לעסוק גם בתשובה ציבורית.

באמצעות הבחירות אפשר לעסוק בתשובה ציבורית. כל החלטה של נציג ציבור משפיעה על מעגלים ענקיים. מי יכול להעריך כמה שעות תורה והפצה יש בהחלטה אחת של הוצאת תרבות הלהטבי"ם ממשרד החינוך. כמה ערך יש להוצאת אלה שממריצים בנות להתגייס מבתי הספר. כמה השפעה חיובית יש כשמכניסים שעות יהדות לבתי ספר. כל החלטה כזאת מועילה יותר מאלף שיעורי תורה.

המצביע בבחירות בצורה מושכלת משפיע לא רק על עולם התורה, ולא רק על חיי היהדות. הוא משפיע על ביטחון חיי התושבים בדרום ובצפון. חבר כנסת או שר משפיע על שחרור מחבלים. משפיע על בניית ישובים בארץ ישראל. משפיע על אופי הצבא, אם יהיה צבא מוחלש או צבא נחרץ. לכל ההחלטות הללו יש משמעויות בחיים של תושבים ולכל ההחלטות הללו יש משמעות הלכתיות גדולות.

החלטות של בניית בתי חולים וניהולם מתבטאות בסופו של דבר בחיים של תושבים. החלטות על בניית כבישים ומחלפים ורכבות משפיעות על חיי התושבים לשנים ארוכות. החלטות על מינוי שופטים ואופן מינויים הן החלטות שמשפיעות על הרבה דברים שקשורים לקדושה של עם ישראל. על כל אלה משפיע כל מי שמצביע לכנסת, למרות שיש לו רק קול אחד.

אנו זוכים לראות איך אלוקים מקיים את הברית והשבועה והחסד שהוא כרת עם אבותינו. כל זה לא פוטר אותנו. הברית היא הדדית. אנחנו מחוייבים לעשות כל מה שביכולתנו לקיים את חלקנו בברית הזאת. לעשות מה שבכווננו לעשות בשביל להציל חיים. לבנות את הארץ. להביא את אור התורה לעם ישראל.

חשוב מאוד ללכת לבחור. וחשוב מאוד להשפיע על אחרים לבחור. כל קול משפיע גם בקלפיות וגם בכיטוי רצון הקודש של עם ישראל כלפי מעלה.

הברית היא הדדית. אנחנו מחוייבים לעשות כל מה שביכולתנו לקיים את חלקנו בברית הזאת. לעשות מה שבכווננו לעשות בשביל להציל חיים. לבנות את הארץ. להביא את אור התורה לעם ישראל.

תפילה לפני הליכה לבחירות

אנא ה', זכנו לבחור נציגים שימלאו שליחותם כראוי, שיגנו על עם ישראל מפני אויביו מבית ומחוץ בחוקים ובמעשים. שימנו שופטי צדק ויוחקו חוקי צדק. שיגנו על החלשים וישברו זרוע רשעים עושי העוול. שיעלו להנך את ילדים ישראל בדרך ה' ולא בדרכים זרות. שיוחקו את עולם התורה וירבו כבוד תורה וכבוד שמים.

אנא ה', ניבאת לנו בידי עבדיך הנביאים "הנני מביא אותם מארץ צפון וקבצתיים מן־פְּתֵי אֶרֶץ". בהסתחנו על בניין עם ישראל וארץ ישראל. "עוד אֶבְנֶנָּה וְנִבְנֶנָּה בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל"; "עוד תִּטְעֶינָה בְּרָמִים בְּתֵרֵי שְׁמֶרֶן נְטִיעוּ נְטִיעִים וְחָלְלוּ". אנא ה', זכנו לבנות בתים, דרכים ויישובים בארץ ישראל. זכנו שלא נהרוס חלילה, שנצויגינו לא יסגירו את ארץ ישראל לידי זרים. שיגנו עליה בתוקף ולא ברפיון ידיים.

אנא ה', זכנו לקיים מצוות מינוי מלך מבית דוד כמו שנאמר: "שֹׁם תִּשֶׂים עֲלֶיךָ מֶלֶךְ אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֶיךָ בּוֹ מִקִּרְבֵּי אֲחֵיךָ תִּשֶׂים עֲלֶיךָ מֶלֶךְ לֹא תוּכַל לִתֵּת עֲלֶיךָ אִישׁ נָכְרִי אֲשֶׁר לֹא אֲחִיךָ הוּא". ויהי נעם א-דני אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֶׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֶׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה. ויהי נעם א-דני אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֶׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֶׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה.

השגרה שוחקת? מתוסכלים מהשיח עם הילדים או עם בן הזוג?

מרכז טובנות מבית 'למרחב'

המקום שלכם להגדרת שגרה והצלחה נורדאו 25 פתח תקוה

נפתחת ההרשמה למגוון סדנאות שייפתחו מיד אחרי פסח

זוגיות | הורות | חינוך | העצמה אישית
תקשורת ומערכות יחסים | ועוד

מאגיות הפסח:

"תקשורת בריאה במשפחה"

אם לאירי שרפר
הדרך הבהירה להפסיק
את המתחים וחוסר ההבנה
לחזק את הקשר מתוך כבוד הדדי
ועבודה נעימה בבית

"חינוך בדרך יהודית בדור הדיגיטל"

אם הרב אברהם גרנמן
סדנה תמציתית שתתן לכם דרך
איך לחנך את ילדכם
ולהוביל אותם לשיתוף פעולה!

מספר המקומות

מוגבל!!!

200 ש"ח הנחה

למי שיירשם

עד י"ד ניסן התשע"ט

הזדרזו להירשם והבטיחו את מקומכם!

לקבלת קטלוג ופרטים נוספים

התקשרו: 052-6006560

תובנות-מרכז התבוננות

תובנות
מרכז התבוננות

הגייע הזמן!

מענדל ראטה

להם תמיד: מה פתאום? עכשיו תלבושו לי את השחור ותהיו לי חרדיים קלאסיים, זה מה שחסר לי עכשיו... ממש לא. יש לכם מסר חזק לציבור שלכם. לכו עם האור הזה, תהיו לפיד של אש ותביאו את האמירה שלכם לציבור כולו. רוצים טיש חסידי? תהיו בעצמכם אדמו"רים. אני רוצה לראות את הדור הבא שלכם עם לפחות חמישים אדמו"רים חסידיים עם כיפה סרוגה. טיש עם שירים של ביני לנדאו ושיבי קלר, יחד עם ניגוני הבעל שם טוב וניגוני חב"ד וברסלב. אל תהפכו לי עכשיו לחרדים. חרדים יש מספיק. תביאו את האור שלכם לכל הדור הבא שלכם. המטרה שלנו כדור צעיר שמתלהב מהמעלות של המגזרים האחרים היא, לפתוח את השערים ואת הלבבות בתוך המחנות שלנו פנימה, ולא לבצע פה בריחות ועריקות.

לפני כמה שבועות, פתחתי עם כמה חברים מטה חרדי של 'עוצמה

ואז פגשתי חבורה של ארבעה נערים חילונים צעירים, בגילאי 16-17, חמודים עד לב השמים. הם ישבו בחדר מדרגות רחב כזה מול הרחוב, ועצרתי אותם בשביל הסקר שלי. הם היו בעד הפרדת הדת מהמדינה. שאלתי אותם למה, ועד מהרה הגעתי לתשובה שלהם, שהרעידה לי את הלב.

יהודית! אמנם לא חשבתי בחיים שאי פעם אגיע לדבר כזה, מה לי ולפוליטיקה? אני רוצה לעסוק בשירה, בריפוי הנפש והנשמה, ומה הקשר עכשיו מטה חרדי. אבל בסוף הרגשתי שלומר אמירה זה משהו אחד וזה טוב ואולי גם געוואלד, אבל בסוף, בשביל להביא שינוי אמיתי בתודעה, צריך לעשות גם משהו כזה. ליצור חיבור אמיתי בין המגזרים ושיתוף פעולה. כי הגיע הזמן שנלך ביחד ונפעל ביחד, למען תורת

אני זוכר, כשהייתי בחור בן תשע-עשרה בערך, היו לי לא מעט מחשבות לערוק מהישיבה החסידית בני ברק בה למדתי, ללכת לגור על גבעה בשומרון, ללמוד בישיבה חרד"לית, ללבוש כיפה סרוגה גדולה, ולהיות נער יהודי מקורי הלומד תנ"ך ומיישם אותו כפשוטו, בחיק הטבע, עם חיבור אמיתי לבורא העולם. הייתי מסתובב קצת בישיבות חרד"ליות, ואהבתי. התחברתי לעניין של קדושת ארץ ישראל, התחברתי לאכפתיות החזקה מעם ישראל, אהבתי את העלונים שמדברים בכנות ובגובה העיניים ולא בנוסחאות מיושנות שנועדו ליצור רושם, ואהבתי את נתנית המרחב והביטוי הבריא לנפש ולמחשבה. אז למה לא להיות חרד"לניק וזהו?

אך ככל שהתחלתי לשתף את תפיסת עולמי עם חבריי החרדים, ראיתי שאני בכלל בכלל לא יחיד עם התפיסה הזאת. דבריי מתקבלים בלבבות פתוחים. קלטתי שיש בציבור החרדי צימאון גדול לדיבורים חדשים, דיבורים שמנכיחים את המסר היהודי אל תוך החיים עצמם. ואז אמרתי לעצמי: רגע, זו תהיה טעות גדולה לעשות סוויץ' ולהחליף ביגוד או משהו כזה. בדיוק להפך. צריך להישאר במחנה פנימה, ולהוביל מהלכים שיביאו את הציבור שלנו לקלוט את הטוב שיש במגזרים אחרים מקבילים.

בחלוף השנים, הבנתי שגם במגזר החרד"לי והדתי לאומי, נוצרו גם כן לא מעט תובנות חדשות. הם התחילו להבין שיש משהו בעוצמה של הישיבה החרדית, במחויבות של הקהילות החרדיות, ובחוויה של הטיש החסידי, שיכולים לתרום להם המון. ובמילים אחרות: גם בקרב הנוער החרדי, וגם בקרב הנוער החרד"לי והדתי לאומי, התחילה מגמה ברורה של התקרבות המחנות זה לזה, הכרה במעלות של המגזרים המקבילים.

לא פעם אני נפגש עם מקרה הפוך. נערים חרד"ליים נוסח ישיבת 'שלום בניך' או כאלו, שרוצים להפוך להיות חרדים לחלוטין. ואני אומר

בית הוצאה לאור לספרות חסידיית

להשיג ברשתות
דברי שיר, אור החיים,
יפה נוף, קה"ת
וב200 חנויות ברחבי הארץ

איכה להזמנות
באינטרנט
היכנסו:
ayeka books • judaica

פשוט חסידות

הזמנה להיכנס בצעדים
בטוחים אל העולם העשיר
של תורת החסידות

מדור מיוחד על
מועדי ישראל וחג הפסח

מאת: סל
אני טוב גמור,
אבל
אני לא מואץ
אני

מסע לאומן ומעצ'בוז' עם מירבי יוספי ואביתר בנאי

חזרה ראשון
י'ד אייר 19/5

יציאה רביעי
י' אייר 15/5

שיעורים | סדנאות | ניגונים ודיבוק חברים

לגברים ונשים | לינה וסעודות ברמה גבוהה
אפשרו לעצמכם את הטוב הזה!

כרטיסים אחרונים במחיר הנמוך!

הרשמה - נפתלי ☎ 058-4488148 | 02-5734764
masapniuman@gmail.com

0526477201 דאט דערה

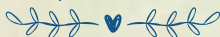

מדרשת נטיעה

להיפתח עם עצמך בסורס.

בא"י להיפתח למרחבי ארץ ישראל
ולהיפגש עם עומק הנשמה.

בא"י לגעת ברגבי האדמה
ולהעמיק את השורשים לקראת החיים.

מדרשת נטיעה - מדרשה חקלאית לבנות מיסודו של הגרעין התורני חן במדבר בערד
פוחתת את שעריה לשנת התש"פ לבוגרות שירות לאומי / צבאי לשנה של
עבודה חקלאית (מועדפת) בשילוב לימוד תורה ובניין העולם הרחני
בליווי צוות חם ובאווירה משפחתית.

לו"ז יום הכרות:

11:00 קבלת פנים והיכרות עם צוות המדרשה

12:00 סיור במטעי ושדות החקלאות בבקעת ערד והר חברון

13:00 ארוחת צהריים | 14:00 שיעור לקראת פסח | 14:45 סיכום

כרטיסים הרשמה ורכישת הכרטיס: 0527906057

ישראל, ולמען עם ישראל וארץ ישראל. בסופו של דבר, השאיפות שלנו הן לא סתם פוליטיקה. בסוף זה העניין של חי עם ישראל, קדושת עם ישראל וקדושת ארצנו, ארץ נחלת אבותינו.

יצאתי אתמול לרחוב החילוני באשדוד, במטרה לעשות איזה סקר קטן בין אנשים. הסקר היה על העניין של הפרדת דת ומדינה. כי יש כאלו שאומרים שצריך להפריד את הדת מהמדינה בגלל שזה מביא שנאה וכל זה, אז החלטתי פשוט לשאול אנשים ברחוב. ככה במפגש חי ואותנטי. נכנסתי לחנויות ועצרת מוכרים וקונים... היה מעניין. רוב האנשים, שהיו סוג של יהודים מסורתיים כאלו, בלי כיפה אבל כן קידוש או תפילין או משהו אחר, היו ממש נגד הפרדת הדת מהמדינה. "חלילה, מה יהיה לנו פה עכשיו, התבוללות וממזרים? ה' ישמור". "לא צריך להיות קיצוניים" הם אומרים, "אבל מדינת סדום ועמורה? מה פתאום". כל אחד מספר לי סיפור אחר, זה על להטי'בים, זה על חתונה עם כלב... הם נבהלים ממה שקורה עם הדור הצעיר. "עוד זה חסר לנו, שלא יהיו פה כמה חוקים בסיסיים של נישואין וגירושין, והלך עלינו ואין פה מדינה יהודית".

ואז פגשתי חבורה של ארבעה נערים חילונים צעירים, בגילאי 16-17, חמודים עד לב השמים. הם ישבו בחדר מדרגות רחב כזה מול הרחוב, ועצרת אותם בשביל הסקר שלי. הם היו בעד הפרדת הדת מהמדינה. שאלתי אותם למה, ועד מהרה הגעתי לתשובה שלהם, שהרעידה לי את הלב. לא אכפת לנו בכלל להתבולל ושהילדים שלנו יהיו גויים. אנחנו בכלל לא מאמינים שהיהודים הם מיוחדים ושונים. אין שום ערך ליהדות, זו סתם המצאה. "אז למה אתם בכלל בארץ?" שאלתי אותם, "אם כדבריים, אז סתם גנבתם את הארץ מהערבים? למה אם כן אינכם בורחים לאמריקה?" והם ענו לי: "נכון. אנחנו פה רק כי פשוט ניצחנו במלחמה. אבל אין מה לברוח לאמריקה, כי גם הם גנבו אותה מהאינדיאנים. כולם פושעים ואין פה לאן לברוח. אין לנו שום זיקה ליהדות".

רציתי לבכות שם אבל התאפקתי. נשארתי לדבר איתם קרוב לשעתיים. לא הצלחתי כנראה לגרום להם להאמין באלוקים, אבל כן הצלחתי לגרום לנו לשוחח הרבה זמן ביחד. בדור של היום, שעתיים זה המון. זיהיתי שיש שם צימאון גדול לדעת ולהכיר, בעיקר אם אתה בא אליהם עם לב אוהב ופתוח ומוכן הרבה להקשיב.

אז זה רחוק מלהיקרא סקר מקיף, אבל יצאתי משם עם שתי מסקנות חשובות מאוד. הראשונה: אם אנחנו חושבים שבכך שאנחנו נלחמים למען קדושת עם ישראל, אנחנו יוצרים פה שנאה נוראה שמרחיקה את עם ישראל מהתורה, אז ההפך הגמור הוא האמת. רוב הציבור, שהוא מסורתי ובעל זיקה עמוקה ליהדות, מחכה שמישהו יזעק משהו על שבת או על נישואין יהודיים כשרים. גם אם הם לא רוצים לצאת 'קיצוניים' שזועקים, וגם אם יש להם הרבה פעמים טענות על שחיתות במערכת, כל זה לא אומר שהם רוצים את פירוק המערכת לחלוטין. ממש לא. הם מחכים שמישהו אחר יזעק את זה.

גם אם יש הרבה מקום לתקן ולבדוק את עצמנו מנגעים של שחיתות ועוד, ובוודאי שיש מקום, חלילה לנו להעביר את המסר: יאללה תעשו מה בא לכם, נסתדר, נפתח ספרי יוחסין, מה אכפת לנו שתתבוללו, איש באמונתו יחיה... חלילה לנו. כי גם אם הם לא אומרים לך את זה כל הזמן, אבל אין שום ספק שהם מפחדים על הדור הצעיר, רובם הגדול, וממש לא רוצים לפרק את המערכת הזאת. לכן הקול שלנו הוא חשוב וחיוני כל כך.

מסקנה שניה: הנוער, הנוער, הוא זה שנמצא במקום אחר. הנערים שגדלים היום בדור של רשת גלובלית, ונהיים ילדים אוניברסליים שאוהבים את כולם (וזה בסדר וטוב לאהוב את כולם) וכלי שום ערך לקדושה ולאור של היהדות (אוי וויי איז מיר...), הם צריכים שיאירו להם, שמישהו יבוא לדבר איתם, בפניות הרחוב, או בבתי הספר. אם לא אכפת להם מהתבוללות, ודאי שירצו לבטל את חוקי היסוד ששומרים עלינו.

אבל! הפתרון איננו חלילה לבטל חוקי יסוד קדושים אלו. הפתרון הוא למצוא אותם ולהחזיר להם את הזיקה ליהדות. אם הם יבינו את החשיבות, אוטומטית הם כבר ירצו בחוקים הבסיסיים הללו, בשבילם ובשביל הילדים שלהם.

הגיע הזמן שנצא אל ילדי ישראל ברחובות העיר ונפתח להם את הלב. לא נאמר לנו בהר סיני: 'מצוות הקירוב ניתנה לחסידי חב"ד בלבד, נא לא לגעת'... ממש לא. חובה על כל אחד מאיתנו לחפש את הילדים הללו שמסתובבים סביבנו יום וליילה, ולא להתבייש, להזמין אותם לשיחה על יהדות ועל מורשת. להחזיר להם את הגאווה היהודית. הגיע הזמן.

חוגגים את בואו של חודש האביב

החירוץ לנפול

הרב רונן טמיר, ראש מדרשת בית

בימים שבין פורים לפסח, עלינו להעמיק מבט על המנגנון האלוקי של "אם כל הגאולות" - גאולת מצרים.

ידועים דברי חז"ל על הפסוק בישיעה: "הקטן יהיה לאֵלף והצעיר לגוי עצום, אָנִי ה' בְּעֵתָהּ אֲחִישְׁנָהּ", "זכו - אחישנה, לא זכו - בעתה". הזכייה עליה מדובר איננה, כמובן, זכייה בגורל, אלא זיכרון פנימי. כאשר עם ישראל מגיע לגאולה ממקום מזוכן, מהבנה פנימית של תפקידו האמיתי כממלכת כהנים, וכמאירים את האנושות ואת העולם - הגאולה תהיה בבחינת "אחישנה", בדילוג וקיצור דרך. לעומת זאת, אם לא נזכה להבין את תפקידנו ושליחותנו - תגיע הגאולה בבחינת "בעתה", תוך קשיים ומהמורות, כאשר המציאות היא שתכתיב לנו את התודעה האומית לה אנו שייכים ומכוחה אנו פועלים.

אנו זוכרים היטב שהגאולה היא תכלית בריאת העולם, ולאור הביטחון בגאולה שתופיע עלינו ללא תנאי - רגילים אנו לומר בכל יום: "ואף על פי שיתמהמה, עם כל זה אחכה לו בכל יום שיבוא". אכן, איננו מפחדים מדרך ארוכה. אך אולי נסחפנו קצת, והתמכרנו לתהליך של "קמעא קמעא"? ננסה להתבונן בתהליך גאולת ישראל ממצרים, שהיתה, כאמור, "אם כל הגאולות", לאור דברי חז"ל במדרש, ומתוך כך - ללמוד את היחס הנכון הנדרש מאיתנו לגאולה בכלל, ולתפקידנו בתוך התהליך בפרט.

"קול דודי הנה זה בא", רבי יהודה ורבי נחמיה ורבנן.

רבי יהודה אומר: קול דודי הנה זה בא, זה משה, בשעה שבא ואמר לישראל, בחדש זה אתם נגאלין, אמרו לו: משה רבנו, היאך אנו נגאלין? והלא אמר הקדוש ברוך הוא לאברהם (בראשית טו, יג): ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה, ועדין אין בידנו אלא מאתים ועשר שנה, אמר להם: הואיל והוא חפץ בגאולתכם, אינו מביט בחשבונותיכם, אלא מדלג על ההרים, אין הרים וגבעות האמורים כאן אלא קצים ועבורים... ובחדש הזה אתם נגאלין, שנאמר (שמות יב, ב): החדש הזה לכם ראש חדשים.

רבי נחמיה אומר: קול דודי הנה זה בא, זה משה, בשעה שאמר לישראל, בחדש הזה אתם נגאלין, אמרו לו: משה רבנו, היאך אנו נגאלין? והלא אין בידנו מעשים טובים, אמר להם הואיל וחפץ בגאולתכם אינו מביט במעשיכם הרעים, וכבי הוא מביט - בצדיקים שבכם ובמעשיהם, כגון עמרם ובית דינו.

רבנן אמרי: קול דודי הנה זה בא, זה משה, בשעה שבא ואמר לישראל, בחדש הזה אתם נגאלין, אמרו לו: משה רבנו, היאך אנו נגאלין? וכל מצרים מטנפת מעבודת כוכבים שלנו, אמר להם הואיל והוא חפץ בגאולתכם אינו מביט בעבודת כוכבים שלכם, אלא מדלג על ההרים... ובחדש הזה אתם נגאלים, שנאמר: החדש הזה לכם.

התמונה שמציג המדרש לפנינו היא מדהימה. משה רבנו, גואלם של ישראל, מגיע לאחר תשע מתוך עשר המכות, ומבשר לישראל את הבשורה לה הם מייחלים במשך דורות - אנו יוצאים מבית עבדים. במקום לרקוד מרוב שמחה והודאה לה' על חסדיו המרובים - מתפתח דיון נוקב, שבמרכזו חוסר אמן מופגן בהתיכנות של הגאולה בנקודת הזמן ההיא בגלל המועד, או בגלל המצב הרוחני הירוד. משה, בסבלנות, חוזר פעם אחר פעם על יסוד הגאולה: "הואיל והוא חפץ בגאולתכם - אינו מביט בחשבונותיכם". הגאולה מגיעה מתוך חפץ ה', כיוון שהיא התכלית לשמה נברא העולם, ולכן איננה תלויה בחשבונותינו או במעשינו הטובים.

גם כיום, אנו לוקים לעיתים באותה תפיסה, המתמכרת יתר על המידה למושג "קמעא קמעא", כפי שאנו תופסים אותו, בשטחיותו.

חג הפסח, הוא חג הפסיחה והדילוג, החג בו אנו נפגשים בכיטול החשבונות האנושיים למול רצון ה' לגאול אותנו מן המצרים, ולהשיב אותנו אל עצמיותנו. לכן, נאמץ, ולו בחודש ניסן, את הנוסח שתיקנו לנו אנשי כנסת הגדולה, בברכת הישועה: "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח". אמנם בתהליך של צמיחה, אך מהרה - בתפילה לראות בשבוע ה' ציון ללא עיכובים, ונזכה עוד השנה לאכול חג הפסחים ומן הזבחים בבית קדשנו ותפארנו, אמן.

נס

אלחנן ראובן גולדהבר

עם תום החורף הארוך והגשום, אנו מתעוררים לאור השמש המחייכת אלינו והכל מסביב פורח. הצמחים צצים על פני האדמה והכל ירוק וחגיגי. הכל מתחדש בחודש האביב. הצמחים אינם פוחדים עוד מהקור והגשם הזועף, על כן הם מרימים ראש ובוקעים על פני השטח. גם העצים שהשליכו את עליהם הישנים מחמת הרוחות ופגעי המזג, מצמיחים שוב עלים, פרחים ופירות חדשים. עכשיו הבריאה כולה מתחדשת.

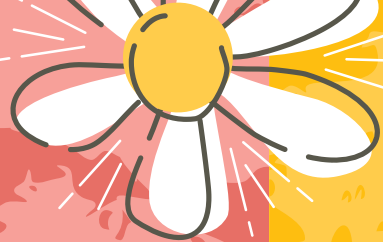
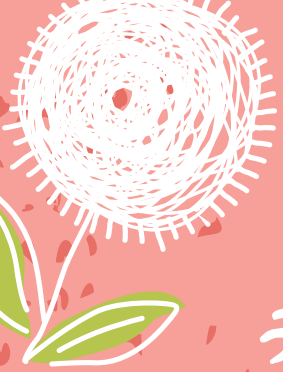
בכל ימות החורף לא הייתה ניכרת צמיחה, כל הפעילות רחשה וגעשה מתחת לפני הקרקע. הזרעים ושורשי האילנות, ינקו את חיותם במסתרים, אי שם במעמקים, אבל על פני השטח כלום לא נראה. ימות הגשמים משולים ללילה, להעדר אור ובהירות, הארץ צורכת גשם וממנו היא נכנית בהעלם, בפנימיות. ומי שאינו מכיר את הסוד, עלול לחשוב שכלום לא יצא מזה...

"החודש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחודשי השנה". בתשרי התחילה לה השנה ביום הדין, ומאז נכנס האדם בנפשו אל ימי החורף החשוכים. בימים ברוכים אלו עבד האדם ועמל לו, ספון בתוך ביתו, ליד האח הבווערת. כלילות החורף הארוכים, הוסיף חכמה ודעת, זרע זרעים מלאי חכמה ותורת ה'. עכשיו, כשקרבים ימי הקיץ המוארים, כאשר העולם מחייך בשמש זורחת, בוקעת לה הברכה מפיו: "היוצא בימי ניסן ורואה אילנות מלבלבים אומר 'ברוך אתה.. שלא חיסר בעולמו כלום וברא בו בריות טובות ואילנות טובות ליהנות בהם בני אדם'" (ברכות מג). כעולם כך האדם מתחיל לבלבל, רמו לדבר: אותיות חודש תשרי הינן בסדר הפוך מסדר הא"ב, ואילו בחודש האביב האותיות כסדרן.

גם דברי תורה מקבלים גוון חדש בחודש זה. לא לחינם אמר המדרש המפורסם: "אמר רבי יצחק: לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מ'החודש הזה לכם' שהיא מצוה ראשונה שנצטוו בה ישראל". התורה בהתגלותה מתחילה ב"החודש הזה לכם", לכם - בעבורכם - אלא משום "כח מעשיו הגיד לעמו". יש לנו את כל הזרעים הטמונים בנו במעשה שמים וארץ, בדרכי אבותינו הקדושים, ובשעבוד וגאולת מצרים, שהם הזרעים שהנביטו אותנו להוציא את התורה החוצה. בזה החודש מכיר האדם את ישועת ה' יתברך והשפעתו על כל דבר.

הזוהר הקדוש אומר: "ירחא שביעא דילי איהו מסופא דאתון תשרי" (החודש השביעי שלי הוא, מסוף האותיות תשרי"). שנתו של ה' יתברך מתחילה מתשרי, מדין שקודם לחסד. אז אנו ממליכים אותו למלך בדין, ואין לבריאה מקום

ניסן למחצתה

משה שילת

בפרשת 'החודש' מוכרז ראש חודש ניסן כ'ראש חודשים, ראשון הוא לכם לחודשי השנה'. בפרשת פקודי מתוארת הקמת המשכן שהתרחשה בראש חודש ניסן, שנה לאחר היציאה ממצרים. הגמרא (שבת פז, ב) אומרת ש'אותו יום נטל עשר עטרות' ואחת מהן היא שלראשונה שרתה השכינה בישראל.

ראש חודש ניסן הוא יום של התחדשות. יש בחודש הזה נקודה כללית ועקרונית, שמשפיעה על כל השנה כולה - עד כדי כך, שהיא מתחרה 'ראש בראש' עם ראש השנה שבתחילת השנה. ממחלוקתם הידועה של רבי אליעזר ורבי יהושע מתי נברא העולם - בתשרי או בניסן - ניתן להבין כי ראש השנה שבתשרי מייצג סוג מסוים של שנה וצורת חשיבה, וראש החודשים שאנו מצויים בו כעת - ראש השנה שבניסן, מתחיל סוג אחר של מודעות ודרך בעבודת השם.

דודי לי ואני לו

בחסידות מוסבר כי תשרי מייצג את הנהגת הטבע ואילו ניסן את ההנהגה שמעל הטבע. ראש השנה שבתשרי הוא יום שבו נידונים כל באי עולם, ונקצבים חיי האדם ואשר יקרה אותו במהלך השנה בגופו ובנפשו. בראש השנה אנחנו מתייחסים לעולם הזה בכבוד ראש, כזה שלא לוקח בחשבון ניסים, קפיצת מדרגות וחסדים שלא לפי ערך מעשינו. ניסן, לעומת זאת, הוא חידוש מיוחד לעם ישראל. בחודש זה אנחנו משתחררים ממצרים בניסי ניסים, כשמו של החודש (ראה גמרא ברכות נז, א), החורגים לחלוטין מכל חוק וטבע. זמן חירותנו ממצרים - הכבולה וכובלת את האנושות בכללי הטבע - הופך אותנו לבני חורין נצחיים; כאלה, שעולם הטבע לא יוכל לעצור בעדם ולהגביל אותם - לא בגוף ולא בנפש.

כך אומר המדרש על ראש חודש ניסן: "משבחר הקב"ה בעולמו - קבע בו ראשי חודשים ושנים, ומשבחר ביעקב ובניו - קבע בו ראש חודשים של גאולה" (שמות רבה טו, יא). "משבחר בעולמו" מתייחס לבריאת העולם והנהגת הטבע לפי ראש השנה של תשרי, ו"משבחר ביעקב ובניו" מתייחס ליציאת מצרים ולבחירה בעם ישראל והנהגתם העל-טבעית המתחילה ב'ראש חודשים של גאולה'.

סדר החיים הרגילים, המוגבלים לפי כוחותינו, ניתן לנו בחודש תשרי - "אני לדודי", מלמטה למעלה, ורק אחר כך "דודי לי". לפי המאמצים שלנו הקב"ה משפיע ונותן חיים. אבל על חודש ניסן דורשים את הפסוק הנוסף בשיר השירים: "דודי לי ואני לו". זהו החודש שבו הקב"ה בכבודו ובעצמו מתגלה, פוסח ומדלג מעל כל הפערים. הוא יורד אל מ"ט שערי טומאה ומושך אותנו אליו, לרמות הנישאות ביותר של רוחניות שלא מוגבלת ביוזמתנו ודרגתנו, ואנחנו יוצאים מכל המצרים אל מעבר לדרך הטבע.

תמידים ומוספים

רש"י בפירושו המפורסם בתחילת התורה, מדבר על המתח בין שני הקצוות הללו. התורה הייתה 'אמורה' להתחיל בקידוש חודש ניסן שמעל הטבע, אך התחילה מבראשית - תיאור עולם הטבע, כפי שגם השנה מתחילה מתשרי. הסיבה לכך היא שהחידוש הגדול הוא דווקא שהאלוקות תשכון בתוך עולם טבעי, מוגבל ונורמלי. את עבודת ה' הרגילה שלנו אנחנו כונים כבני אדם החיים בעולם הזה וכפופים לחוקיו. זוהי מעלתה של העבודה היומיומית - 'תמידים כסדרם'. עצם התמידות מורה על חוזק ועל כוונה אלוהית מיוחדת דווקא בו.

בהגיע חודש ניסן (מלשון נס [נגל המתנוסס אל על]) אנחנו 'מרימים את הראש', מתעלים ומוסיפים קומה - 'מוספים כהלכתם'. ביעור החמץ ראוי לחודש זה, שבו מתעלים גם מן הדברים הטבעיים שבמשך ימות השנה אף הם משרים, כי הגיע זמן ל'תוספת' מעלה - בחודש הגאולה.

למחצתה

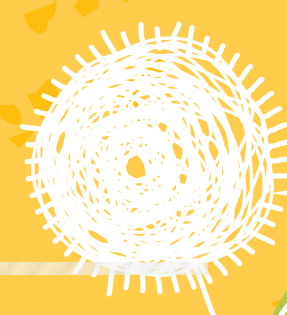
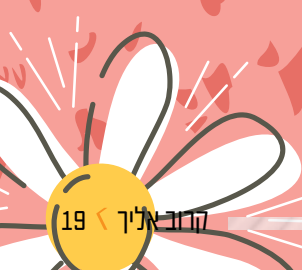
עורך ספרי איזביצא ראדזין

בעבודתנו. אבל מצד האדם הוא להיפך, חודש ניסן הוא הראש, מתחלה יום ואחר כך לילה, כדברי הוהר הקדוש: "דלכון איהו כסידורא כסדר אתון אביב" (שלכם הוא כסידור האותיות אבי"ב). מכאן ואילך כל הפעולות נראות בשטח כדוגמת האביב הפורח. כל הנסתר יוצא ובוקע. במשך כל חודשי הקיץ מראה ה' את אורו, ונותן טעם טוב בפירות שיצאו. הקדושה בוקעת ומתגלה ואנחנו מתחילים לקבל טוב טעם בהשפעת ה' יתברך. בניסן מצמצם ה' יתברך את השפעתו ונכנס לתפיסת אדם, את הטמיר ונעלם של תשרי אנו זוכים להשיג בניסן. זהו "החודש הזה לכם". כי מידת ישראל שאין רוצים לסמוך על מה שה' בעצמו משפיע להם, רק רצונם להרוויח את ההשפעה במעשה ידיהם בתורה ותפילה ומעשים טובים.

מוכא בשם צדיקים: בראש השנה יוצאים אל המים ומשליכים את כל מה שהיה לנו בכיסינו, אך עם תום עבודת החורף הנסותרת, יוצאים שוב אל המים בימי ניסן לשאוב עם המים שלנו את מה שהשלכנו ולהפוך את כל זה למצה שהיא 'מאכל האמונה'.

וזו היא המחלוקת המפורסמת בגמרא (ראש השנה יא): "רבי אליעזר אומר: בניסן נגאלו ובתשרי עתידין להגאל", רבי יהושע אומר: בניסן נגאלו ובניסן עתידין להיגאל. ושניהם דברי אלוקים חיים, כי ודאי ה' נותן ומשפיע לנו בכל כוחו, אולם מצד האדם יש צורך להשיג מצדו ובהדרגה את השפע הזה, ובניסן תיקרא הגאולה 'גיע כפוי' של ישראל. ורבי אליעזר סובר שרק בעולם הזה צריך שיהיה בהדרגה, ולעתיד יתן ה' לאדם דעה וכוח שיוכל לקבל את השפע כמו שהוא לפני ה' יתברך קודם שהובן בתפיסת האדם, וזהו בתשרי, כי תשרי מורה על גאולה יותר גדולה, מפני שהיא מצד ה' יתברך בעצמו.

וגאולת מצרים היתה בשני האופנים: הגאולה הייתה בניסן וגם הייתה מצד ה' יתברך בעצמו. ובגאולה העתידה - אמר רבי אליעזר שיגאלו בתשרי, וגם יהיה מצד ישראל. ורבי יהושע אומר שיגאלו בניסן וגם יהיה בכוח האל הגדול הגבור והנורא, וממילא תהיה הגאולה בשניהם לשבח.

אגרוקה מנצחין קד

הבחור שהגיע משכונת המצוקה בלוד אל הקרב הגדול בתאילנד > האי הטרופי הקסום שהתגלה ככלוב של זהב > ואיך שוטר אחד בדרך לאומן שינה את כל הגישה?

דרור ייב

חיובו הרחב של איציק לוי (34) אינו מגלה את הסיפור שמסתתר מאחוריו. הוא נראה כמו ברסלבר מצוי - פאות ארוכות, כיפה גדולה ועיניים שמחות, אבל החיוך הזה ראה כמה עולמות במהלך חייו. זה סיפור על בחור שהיה נחוש להצליח, הגיע לפסגה - והבין שדבר לא מחכה לו שם. מתוך תפילות, השתוקקות והרבה אמונה, מצא את דרכו חזרה אל עם ישראל.

"גדלתי עם משפחתי בדירת חדר קטנה בלוד, בשכונה לא קלה. עד גיל שתים-עשרה ישנו כולנו באותו חדר. הוריי הם אנשים טובים ופשוטים - אבא עובד באל-על כאחראי על שינוע האוכל למטוסים, אמא סייעת בגן. לאבא, שגדל בעיר, היה חלום להוציא אותנו משם. יום אחד הוא קיבל בהפתעה סכום כסף והגשים את חלומו - מכר את הבית, לקח משכנתא וקנה דירה בשוהם.

"כשהיינו משחקים כדורגל בשכונה, תמיד נמשכתי אל בית הכנסת. הייתי הולך לשמוע את הסיפורים של הרב וביקשתי ממנו להניח תפילין. למרות שהייתי רק בן אחת-עשרה... אבל הרב לא אישר ואמר לי לחכות לבר מצווה.

"למרות השאיפות של אבא, המעבר לא היה פשוט. זו היתה עיר קטנה ללא תחבורה ציבורית וללא פעילויות לילדים, ואני התחברתי עם חברים שמשכו אותי לסביבה לא טובה. הסתכתי בקטטות עם חבורות רחוב ועוד מעשי קונדס. אבא מאוד הצטער וראה שהמעבר לא קידם אותי אלא להפך, רק לוקח אותי אחורה. חזרתי לגור אצל סבתא בלוד, אבל גם זה לא עזר. בגיל ארבע-עשרה שלחו אותי לפנימייה צבאית במכמורת, וגם שם לא הסתדרתי, ובשהם לא קיבלו אותי לחינוך. נשארתי תקופה ארוכה בבית, חסר מעש. הרגשתי שאני גורם צער להורים."

פשוט הסתכלתי לשמיים

"יום אחד הלכתי עם אבא לים והסתכלתי על השמיים. פתאום היה לי רגע של הארה - חשבתי לעצמי, מה התכלית של החיים האלו? ברגע אחד ידעתי מה אני צריך לעשות. לא, עוד לא תורה ומצוות, הלוואי שזה היה כל כך קל.

"זמן קצר קודם לכן היינו בטיול משפחתי בתאילנד והמקום קסם לי, ובאותה תקופה ראיתי כתבה בעיתון על אגרוף תאילנדי. אני לא יודע להסביר מדוע זה משך אותי, וכשהסתכלתי על השמיים אמרתי לאבא שאם אני אלמד אגרוף תאילנדי ישנתו לי החיים. זו הייתה הרגשה פנימית חזקה."

האגרוף התאילנדי התחיל כספורט של עשירים הקרובים למלך, לאחר מכן הפך לספורט צבאי ולבסוף לספורט לאומי. זוהי אמנות לחימה המכונה 'קרב שמונת האברים': מותר להשתמש באגרופים, מרפקים, רגליים וברכיים. לכל מתחרה יש כפפות אגרוף ומגנים על האברים החיוניים. "בתאילנד לומדים את הספורט הזה בבתי ספר, כמו שאצלנו משחקים כדורגל. בכל פינת רחוב אפשר למצוא זירת קרבות, אפילו בקניונים ובשווקים. רוב העניין הוא סביב ההימורים מי ינצח, ולמרות שזה לא חוקי כל הקהל מהמר..."

נשמע כמו ספורט מאוד אליים.

"אקדים את המאוחר ואומר שלימים, אחרי שחזרתי בתשובה, התייעצתי על כך עם רבנים. הרב בזנסון למשל אמר לי שיש בזה צמצום של הגבורות. מצד אחד, משתמשים בגוף בעוצמה, ומצד שני יש חוקים וגבולות מאוד ברורים. זה מותר, זה אסור. למרות ואפילו בגלל הקרבות, אתה לומד לעדן את הכוחות שלך. זו במה של ספורט שבאה להוציא ממך כוחות נפש דרך פעילות מתוקנת. כשפתחתי את המכון שאלתי על כך את הרב קנייבסקי. הוא שאל אם אני לומד תורה, ענית שכן וקיבלתי ממנו 'ברכה והצלחה'."

מצאתי מטרה בחיים

הפתעתו, אביו הסכים. "מצאנו חוג מתאים, ואחרי שראיתי תחרות בארץ אמרתי למאמן שאני רוצה גם להתחרות. רוב המתאמנים באים כדי לעשות ספורט וללמוד הגנה עצמית והוא קצת גיחך, 'אלה אנשים שמתאמנים מכיתה א', ואתה כבר בן חמש-עשרה ורק עכשיו התחלת. לא תצליח להגיע לרמה שלהם'. אבל החלטתי ללכת על זה, ומצאנו מועדון תחרותי. באותו זמן עברתי ללמוד ביהוד, וימים שלמים נשארתי להתאמן אחרי שעות בית הספר. לפעמים הייתי חוזר מאוחר מאוד בלילה אחרי שהחלפתי כמה אוטובוסים, ולפעמים הייתי יורד מהאוטובוס ורץ את הדרך בשביל לשפר את הכושר. שם גם מצאתי חברים חדשים שהיו קשורים לתחום. החיים שלי באמת השתנו.

"מאותו רגע מצאתי מטרה בחיים, ובאמת השתנית. גם בבית הספר, גם מול החברים הישנים ברחוב. כבר לא התרגשתי מהם, לא הושפעתי כמעט מהלחץ החברתי. הייתי כל כולי 'מכור' לנושא, ישנתי עם בגדי האימון, חיפשתי שידורים של קרבות בטלוויזיה, שמרתי כתבות על מתאגרפים. למרות שהגעתי למכון חלש פיזית וללא ניסיון, מאוד רציתי להתחרות, והמאמן צירף אותי לקבוצה מקצועית שמתאמנת כל יום. התחלתי להתחרות, הייתי 'נחמד' אבל לא יוצא דופן.

"יום אחד, מתאגרפים מהמועדון נסעו לאליפות העולם לחובבנים בתאילנד.

בגלל שאבא עובד באל-על יכולתי לקבל כרטיס חנינם. ביקשתי להתלוות והם הסכימו. התאמנתי איתם כאילו גם אני עומד להתחרות, ותוך כדי מחנה האימונים שערכנו כולנו שכנעו את המאמן שאני גם צריך להתחרות. מכיוון שהתחרות כבר היתה סגורה, הצליחו לארגן לי קרב בבר שהיו בו הרבה שיקורים, מול מתחרה תאילנדי שהיה לו ניסיון ורקורד די טוב. בשבילי זו היתה הפעם הראשונה בזירה, והמאמן פחד כי אבא אמר לו שחש ושלום אם יקרה לי משהו...

"הפעלנו לחץ, והוא התרצה בתנאי אחד - שהוא יהיה עם מגבת על הכתף. לפי החוקים, אם מאמן רואה שהמתאגרף שלו לא שווה כוחות, הוא יכול לזרוק את המגבת לזירה והקרב נעצר. זה אמנם נוק-אאוט טכני, אבל לפחות ישמור עלי. עליתי לקרב והרשמתי מעל המצופה, הפתעתי אפילו את עצמי. האמרגן התאילנדי לא האמין שזה הקרב הראשון שלי, ואז קרה דבר ששינה את חיי. הוא ראה שאני וחברי דני אוהבים את תאילנד, והציע לנו להישאר שם בתור מתאגרפים מקצוענים."

"חשבתי לעצמי, מה התכלית של החיים האלו? ברגע אחד ידעתי מה אני צריך לעשות. לא, עוד לא תורה ומצוות, הלוואי שזה היה כל כך קל."

תפילה מול ארון הקודש

"דני ואני חזרנו לישראל עם מטרה ברורה - לחזור לתאילנד. עבדנו בכל מיני עבודות כדי לחסוך כסף, ראיתי כל היום קלטות של אגרוף, וזה הדבר היחיד שעניין אותי. דני סיים את הלימודים, אני עזבתי את בית הספר, ומכיוון שהצבא לא רצה לגייס אותי בגלל שטויות שעשיתי כנער, בגיל שבע עשרה וחצי נסענו. גרנו שם בדירת חדר, דואגים לעצמנו. נעזרנו בבית חב"ד והתארחנו בשבתות. לא נעים לומר אבל הייתי הולך לבית הכנסת גם בשביל להתפלל, אבל בעיקר בשביל הסעודה שאחרי. מה שמדהים הוא שבמשך כל התקופה הזו הייתי מתפלל לה' שאהיה מהלוחמים הטובים בעולם. אחרי התפילה הייתי ניגש לארון הקודש ומבקש שאגיע להתחרות באצטדיונים הכי טובים בתאילנד, למרות שהייתי לא מוכר וכלי ניסיון.

"בכלל, הקשר שלי עם חב"ד הוא מיוחד כבר מילדות. בגיל שש הייתי אצל הרבי וקיבלתי ממנו דולר, ועד היום אני שומר את התמונה איתו. הנוכחות שלהם מאוד עזרה לי בתקופה בתאילנד. יום שיש אחד צמתי במגמה להוריד משקל לקראת תחרות. הלכנו בערב לבית חב"ד של הרב קנטור בכנגוקוק, והוא הזמין אותי לרקוד איתם ב'לכה דודי'. אמרתי לו שיש לי קרב מחר ואני צריך לנוח, אז הוא אמר שזה עוזר להביא נוק אאוט. בקרב אכן נתתי נוק אאוט, כמו שהרב אמר..."

"חינו שם ברמת חיים נמוכה מאוד, ובשלב מסוים אפילו עברנו לגור בתוך מועדון אגרוף, כשאני ישן בלילה בתוך הזירה. התקלחנו ברחוב עם גיגית מים, כיבסנו בסבון כלים, אבל היה לנו טוב כי היינו ממוקדים. ראיתי באיזו פשטות חיים התאילנדים, כמה הם שמחים שיש להם עבודה, משפחה וספורט. רציתי להישאר שם לנצח, דיברתי שוטף את השפה וראיתי את עצמי מתחתן עם תאילנדית. יחד עם זאת, כל התקופה הזו הנחתי תפילין. לפני שנסעתי אבא ביקש 'את זה אל תעזוב', וכך היה לי עלון קטן עם תמונה של הרבי מלובביץ' ופסוקים, ואת זה לא עזבתי מבר-המצווה. היו שם מתאגרפים מוסלמים מאיראן, עיראק וסודאן, אבל הסתדרנו מצויין. הם היו מתפללים את התפילות שלהם ואני הנחתי תפילין."

עם כל זה, החיים בתאילנד היו מאתגרים. "התאמנו הרבה, רצנו עשרה ק"מ כל בוקר עוד לפני עלות השחר. אחרי הריצה אימון של חצי שעה, אוכלים קצת, עוד אימון בצהריים, עוד ריצה אחר הצהריים, ואימון אינטנסיבי מאוד של ארבע שעות בערב.

"ואז התחיל לקרות דבר מדהים. אני נלחם בקרבות ורק מנצח - עוד קרב ועוד קרב. אני מגדיר את זה בתור סייעתא דשמיא. בעיניי זה קשור מאוד לרצון החזק שהיה לי ולתפילות שלי. יום אחד הזמינו אותי לקרב על אליפות אצטדיון בתאילנד. הגיע אלי כתב של 'ידיעות אחרונות', שהחליט לעשות עלי כתבה גדולה. הוא ממש עקב אחריי וראה איך אני מתעורר, מה אני אוכל, איך נראה סדר היום שלי. בקרב האליפות ניצחתי בקרב מאוד צמוד,

“באליפות ניצחתי בקרב מאוד צמוד, והתאילנדים טענו שזו הייתה רמאות. הם דרשו קרב חוזר באצטדיון ממשלתי רשמי - אותו אצטדיון שחלמתי עליו, שאליו מגיעים רק אלופי עולם...”

והתאילנדים טענו שזו הייתה רמאות. הם דרשו קרב חוזר באצטדיון ממשלתי רשמי - אותו אצטדיון שחלמתי עליו, שאליו מגיעים רק אלופי עולם... ואני אחרי עשרה קרבות פתאום מתחרה שם. הם דרשו שאהיה במשקל מסוים, והייתי צריך לרדת במשקל בצורה אינטנסיבית. בכורך הקרב הכניסו אותי לסאונה עם חליפה מיוחדת כדי שאאבד מספיק נוזלים ואעמוד בתנאי המשקל, אבל הגעתי לקרב די תשוש. בכל זאת ניצחתי בנוק אאוט, כי כבר למדתי את האסטרטגיה של היריב בקרב הקודם.”

קרב לעיני המלך

ברגע אחד הפך איציק לאלוף האצטדיון הכי גדול ונחשב בתאילנד, תואר שהקנה לו פרסום ותהילה בכל הארץ. כתבות בעיתונים, תכניות טלוויזיה, “אפילו התארחתי אצל מני פאר ז”ל עם חבר הכנסת דאז, רובי ריבלין. זיהו אותי ברחוב, חברות גדולות רצו לתת לי חסות. זה היה מעל המצופה, אבל השפיע עלי רע מאוד. איבדתי את עצמי לגמרי. יום אחד אמרו לי שהתחרות הבאה תהיה בנוכחות מלך תאילנד. זה אומר פסטיבל ענק עם למאתים אלף איש, קרב שתמיד הייתי רואה בטלוויזיה ופתאום אני הולך להתחרות בו. עוד ראיונות, עוד כתבות, ואני נכנסתי לאופוריה מטורפת. לא הבנתי מה

קורה איתי. אמרתי לעצמי שאני חייב לנצח כי כבר נתנו לי חסות וגם פרסמו הרבה, אבל ברגע האמת הפסדתי בתחרות בנקודות.”

ההפסד לא שבר אותו, אבל השפיע. “אחרי שהגעתי לשיא - התחילה ירידה, בעיקר בגלל הפרסום. כל הטעם שהיה באגרוף יצא, שאלתי את עצמי מה אני עושה כאן? הקסם של תאילנד התנפץ, זה בכלל לא מה שאני רוצה בחיים. היתה לי קפיצת הדרך - תוך שנתיים הגעתי לצמרת, אבל אני מרגיש ריק. בשביל מה?”

“הפסקתי להתחרות והתחלתי לחפש. מכיון שלא היתה לי עוד מטרה להיות אלוף העדפתי להשקיע בבילויים ולנדוד בעולם. גידלתי ראסטות ויום אחד מצאתי את עצמי באוסטרליה. לפני שנסעתי לשם נגשתי עם חבר לא דתי, ראיתי על המיטה שלו את הספר ‘בגן האמונה’ של הרב שלום ארוש. התעניינתי מה זה והוא אמר ‘עזוב, זה לא בשבילך’. התעקשתי והוא נתן לי אותו לטיסה. התחלתי לקרוא את הספר ולמרות שאני מניח תפילין כל יום, נפתח לי עולם חדש. הבנתי שיש דבר כזה ‘השגחה פרטית’, והתחלתי לדבר עם ה’. ראיתי שהרבה דברים שקרו לי היו בזכות התפילות והתחלתי ממש לייקר את זה. זה פתח לי פתח להבין שהיהדות היא דבר טוב ואפילו נפלא. אבל הייתי רחוק ממנה מבחינה מעשית - איפה אני ואיפה היא...?”

“זמן קצר לאחר מכן החלטתי שאני צריך אישה. אולי זו התכלית שלי בעולם? הלכתי לים, וביקשתי מה’ שישלח לי אישה טובה. יהודיה או לא, מקסימום היא תגיייר. כך חשבתי אז. יום אחד פגשתי ברחוב בחורה מצרפת והתחלנו לדבר, נקשרנו מאוד ויצאנו לטייל באוסטרליה ביחד. כשנמאס גם מזה, היא סיפרה לי על אי ליד דרום אפריקה בשם ראוניון, שפעם גרה שם ויש בו חברים ואפילו אגרוף תאילנדי מאוד מפותח. בקיצור, מאוד מתאים לנו. עברנו לשם, חזרתי להתאמן ולאמן, ופתחנו עסק משותף של פלאפל. העלינו תמונות לפייסבוק על ‘החיים היפים’ שלנו, כל המשפחה והחברים מהארץ רצו לבוא לבקר אותנו כי חשבו שאני בגן עדן, אבל אני הרגשתי ריק לגמרי. הייתי לגמרי בודד, חי בין הגויים, מרגיש חנוק. ממש כלוב של זהב.”

עוד ספר ששינה את הכל

“כשחזרתי לחופשה קצרה בארץ, חבר אחר נתן לי עוד מתנה - סיפור של רבי נחמן ברסלב ‘מעשה מחכם ותם’, שמספר על שני חברי ילדות שכל אחד מהם פונה לכיוון אחר. החכם מנסה כל הזמן לתפוס את העולם ולא משיג שום דבר, ואילו התם מתחזק באמונה, ביטחון ושמחה ובסוף מגיע הכי רחוק. תוך כדי הטיסה הבנתי שאני חי כמו החכם, אבל מעכשיו אני רוצה להיות תם. המעשה פתח לי אור חזק מאוד ליהדות, וכל פעם שלא קראתי בו הייתי נופל לעצבות. מצחיק, אבל באי הזוה יש זמן לחשוב, וכך יצא שחשבנו הרבה על תכלית החיים. אבל לאן זה הביא אותנו? היינו צמחוניים, כמעט הגענו לעבודה וזה. ככל שחיפשנו יותר הבנתי את עומק הפער בינינו. לי יש על מה להישען ולה לא.”

“התחלתי להתחזק באמירת תהלים, יצאתי ליערות של האי לדבר עם ה’ וביקשתי שיכוון אותי. בלי לשים לב העסק התחיל לגדול והפכנו למסעדה ישראלית מצליחה. עברו שנתיים ואני מרגיש כל כך בגלות. המקום הכי יפה בעולם ואני סובל? הייתי אומר לה: ‘יריבוננו של עולם, אם אחזור לארץ, איך אתחיל את החיים מחדש בגיל עשרים ושבע? ומצד שני, אני לא רוצה להישאר כאן’. לא ידעתי על מה לבקש בכלל.”

“יום אחד פרסמתי מודעה בפייסבוק שאני מחפש ישראלי שיבוא לעבוד”

הישיבה לאמנויות ולמדעים בר אילן

שמחים להזמינכם

לקונצרט השנתי של תלמידי מגמת המוסיקה

שיתקים אי"ה ביום ראשון, ט' בניסן תשע"ט 14.4.2019 בשעה 20:00 באולם "אריסון", רחוב סעדיה גאון 7, תל אביב (בצמוד-חניון רובינשטיין בתשלום)

עולם שלם, מרתק ומסעיר של עשייה מוסיקלית, מלאת חדווה ורגש. הקונצרט השנתי מהווה במה נהדרת המאפשרת הצצה חטופה לעולמם המקצועי והערכי של תלמידינו.

שואלין ודורשין ברחוקות החג

הציבור הרחב מוזמן
לשיעורי הכנה לחג הפסח
מפי הרב **בן ציון אלגאזי שליט"א**
ראש מכון צורבא מרבנן

מודיעין

יום ראשון | ב' ניסן | 7.4
ביהכ"נ 'לב אחים', בשעה 20:00

גבעת שמואל

יום שני | ג' ניסן | 8.4
ביהמ"ד, רחוב עוזי חיטמן 4, בשעה 19:30

רמת גן

יום שלישי | ד' ניסן | 9.4
ישיבת ההסדר רמת גן, רח' האצל 39,
בשעה 19:00

רחובות

יום חמישי | ו' ניסן | 11.4
ביהכ"נ 'אהבת ישראל', רח' חפץ חיים 26,
בשעה 20:30
מרכז תורני לאומי 'אוהל ישראל',
רח' מגיני הגליל 50 (סמטת דוד יפת), בשעה 21:30

רעננה

יום ראשון | ט' ניסן | 14.4
ביהכ"נ 'היכל בנימין', רח' הראל קצין 42,
בשעה 16:30

פסח כשר ושמח!

את פתח לו

כנס הלכה ואגדה
פסח תשע"ט
לעילוי נשמת יעקב אריה יוזסלביץ ז"ל

ו' ניסן
11.4.2019
21:00-22:30

בבית המדרש של
"מערת עדולם"
המחזרה 3
קרית שמונה
למרחיב נוספים
הרב אהרון ריי | 054-5830196

במיוחד בשבילך!
שיעור הכנה נפלאה
לליל הסדר וחג החירות
הזדמנות פז לחדש ולהתחדש

בתכנית
בהנחיית הרב יצחק קטן
ראש מכון צורבא מרבנן

הרב שלום לוי שליט"א מרא דאתרא
רב העיר קריית שמונה
11.4.2019

הרב יחזקאל שפירא ראש ישיבת רמת גן
מסגרת - נאמלת ונעימה
באמלת ונאמלת

כיבוד קל בבישה ללא תשלום עזרת נשים מתוחה
לעילוי נשמת הרב אלישע ושלצקי זצ"ל

את פתח לו

כנס הלכה ואגדה
פסח תשע"ט
לעילוי נשמת יעקב אריה יוזסלביץ ז"ל

ד' ניסן
9.4.2019
16:00-21:00

בית מדרש דרכי אליהו
משה דיין 41
בית שאן
למרחיב נוספים
הרב שמעון ביטון | 054-7386078

במיוחד בשבילך!
הכנה נפלאה לליל הסדר
וחג החירות עם מובי הרבנים
הזדמנות פז לחדש ולהתחדש

בתכנית
בהנחיית הרב שמעון ביטון
ראש בית מדרש דרכי אליהו

הרב שלמה אונאלום רב מונטריאל
האיחודית עמק המעינות
דן רחוב יעקב

הרב יצחק אדואר רב מרכז העיר פתח תקווה
ישיבת בנימין לראשית

הרב שמעון ביטון ראש בית מדרש דרכי אליהו
מאמץ תן והתחבר

הרב משה קליין רב קהילה בירושלים
אמיתו עני בישראל לא יאכל יסב

כיבוד קל בבישה ללא תשלום עזרת נשים מתוחה
לעילוי נשמת הרב אלישע ושלצקי זצ"ל

**”עוד ראיונות,
עוד כתבות, ואני
נכנסתי לאופוריה
מטורפת. לא
הבנתי מה קורה
איתי. אמרתי
לעצמי שאני חייב
לנצח כי כבר
נתנו לי חסות וגם
פרסמו הרבה,
אבל ברגע האמת
הפסדתי בתחרות”**

פרסום ותהילה בכל הארץ

לא באת לטיול!

”אחרי שנפרדנו המשכתי להתחזק אבל כל פעם קצת, נורא איטי. יום אחד פגשתי מישהו נחמד, עם כיפה סרוגה קטנה, בלי זקן ובלי פאות, שיתפתי אותו בסיפור שלי והוא אמר לי: 'אתה נשמע לי בחור מאוד ספונטני, אז מה הבעיה? סע לאומן, תתפלל על כל מה שעובר עליך וה' יעזור לך'. השתכנעתי.”

”בתור לביקורת הדרכונים צילמתי את השוטרים, ואחד מהם רצה לקחת לי את המצלמה. הוא דרש שאמחק את כל התמונות, אבל סירבתי. אמרתי למי שעמד לידו, 'איך אני אזכור את כל הטיול?'. והוא ענה לי תשובה חכמה: 'מה פתאום טיול, באת לרבנו!'. כשהגענו לאומן היו שם עשרות אלפי אנשים, ואני קצת נלחצתי. אבל נזכרתי במה שהוא אמר לי, ומעכשיו היתה לי מטרה - באתי לציון של הצדיק לבקש בזכות הצדיק. ברגע שהתמקדתי בזה, הרגשתי מנותק מהכל, התמלאתי אהבת ישראל, התלהבתי מכל דבר. השתחררתי מכל המחסומים מסביב ורק הרגשתי את השמחה של היהדות, כמה היא מתוקה, ממש מעין ביאת משיח. בציון בכלל לא זכרתי שצריך להתפלל, במקום זה רק אמרתי תודה. וככה באמת הלכתי והתחזקתי. עוד שנה ועוד שנה והתחלתי לשמור שבת, נכנסתי ליישיבה, ובסוף התחנתני עם אשה מדהימה, דתיה מבית.”

כיום איציק מתגורר עם אשתו ושתי בנותיו בקהילת 'שיר חדש' בשכונת שפירא בדרום תל אביב, של הרב ישראל יצחק בזנסון. "בפעם השניה שנסעתי לאומן ביקשתי מרבנו שיכיר לי סביבה תומכת של חברים ברסלבים. עד אז הייתי לומד בערבים עם חברה צעירים במדרשה, ויום אחד כנסו ברסלבר עם גיטרה, לקח ספר ויצא. עקבתי אחריו ודרכו הכרתי את הרב בזנסון. הוא גם זה שהכיר לי אחר כך את אשתי. היתה לי שאלה קריטית שהטרידה אותי אז. הרב הקשיב לי במשך שעה וחצי, ממש הבין אותי ואת הסיפור שלי, וגם הבין כל מיני דברים שרמזתי בין השורות. הוא ניתח את הסיפור אבל לא אמר לי מה לעשות, רק נתן חיוך של תקווה ושלח אותי להתבודד ולהתפלל על זה. זה לקח הרבה זמן אבל בסוף מצאתי את התשובה שה' האיר לי. בזכות התפילות האלה גיליתי בותי נקודה מאוד פנימית, ואני כל כך שמח שבחכמתו הוא לא ענה לי. בתמימותי רציתי לשלם לו והוא נבהל, 'מה פתאום...'"

אחד הדברים המיוחדים בקהילת שיר חדש היא שעל פי הדרכת רבי נחמן, "הולכים עם התורות". כל הקהילה מתמקדת למשך תקופה מסוימת - כמה חודשים ולפעמים אפילו שנים - בתורה מסוימת של רבי נחמן, וכך סובב ההווה של הקהילה לא רק סביב שאלות היום יום אלא גם סביב עניינים רוחניים. "לאחרונה למדנו את תורה א' תנינא, שמדברת בין היתר על עבודת האכילה. כשי'הולכים עם התורה' אתה פתאום מגלה שהתוונה שלך שהתנתה, שהדיבור עם חברים מגיע איכשהו לתורה, וגם רואים בהשגחה פרטית את הרעיונות של התורה הזאת צצים פתאום בכל מיני סיטואציות בחיים.”

אצלנו. הגיע אלינו בחור עם ראסטות וקעקועים שרצה לכבוש את האי. למרות שהוא לא היה טיפוס רוחני, עצם הנוכחות שלו השרתה עלי שלוה. הבנתי מה זה חבר ישראלי, נשמה יהודית שמלווה אותך, וכמה זה חסר לי. הוא גר איתנו בדירה, אבל לי ולשותפתי היו מריבות בלי סוף. יום אחד הוא ראה אותי קורא תהלים והתחיל לרדת עלי: 'אתה חי עם גויה ומתפלל לה? ! אתה צבוע, כל החיים שלי לא שמעתי על דבר כזה'. ניסיתי להתחזק לפי ההדרכה של הספר, שאומרת: תעשה כל מה שאתה יכול, תהיה תמים וה' יעזור. צחוק הגורל הוא שהחבר הזה אחר כך עבר לארה"ב והתחתן עם יהודיה שומרת שבת...”

ה' עזר למכור את העסק

”יום אחד החלטתי שאני סוגר את העסק בשבת. השבת היא מקור הברכה, ואני לא מוכן לוותר עליה, למרות שאין כמעט יהודים באי. השותפה שלי לא הסכימה, וקיבלתי על עצמי לעבוד כפול כדי שהיא תסכים לסגור את העסק בשבת. כשהחבר מהארץ שמע שזה מה שהחלטתי הוא אמר 'אם כך, אני עוזב. אתה השתגעת לגמרי, ובכל מקרה אין מה לעשות כאן - כולם מחייכים ונחמדים אליך, אבל אף אחד פה לא חבר אמיתי'. והוא צדק. כשהוא עזב הייתי מדוכא ממש, לא היה לי עם מי לדבר.”

”מאותו רגע היתה לי מטרה חדשה: למכור את העסק ולחזור לארץ. פרסמנו את העסק למכירה במחיר מסוים, ואף אחד לא רצה אותו אפילו כשהורדנו מאוד במחיר. יום אחד היה לי ניסיון גדול עם שמירת שבת, אבל צלחתי אותו. בתמורה ה' שלח לי קונה פוטנציאלי, שרצה לראות איך העסק עובד. התפללתי לה', למען האמת העסק היה ככה-ככה. אבל ביום שהוא הגיע לראות, זה היה היום הכי רווחי שלנו בשלוש השנים האחרונות. אנשים עמדו בתור עד הכביש... ממש לא יאומן. הוא התלהב, אבל פתאום נכנס לי יצר הרע - אולי אתה עושה טעות? אולי לא תמכור? אולי תישאר. אמרתי לעצמי, יש לי מטרה ואיתה אני הולך! הוא קנה מיד את העסק במחיר הראשוני, בלי להוריד במחיר.”

”כל הטיסה לארץ התפללתי, 'ה' תעזור לי להגיע למקום טוב, תעזור לי למצוא חברים חדשים שיחזקו אותי, תן לי התחלה חדשה'. חזרתי לאמן אבל בכל רגע פנוי הייתי שומע שיעורי תורה, בורח למנחה וערבית, צופה בערוץ הידברות. היא מדברת על העתיד ואני שואל את עצמי איך מפסיקים... התחלתי לבכות לה', 'אם זה אמיתי בינינו - תעשה שזה יעבוד בקדושה, ואם לא - שזה ייגמר בצורה יפה ונעימה.'”

”יום אחד היא נסעה לבקר בצרפת את המשפחה שלה, ובטלפון הרגשתי שמשוהו קרה שם. אחרי שבועיים היא חזרה ואמרה שהיא חייבת לעזוב. הצעתי שאצטרף אבל היא החליטה: לבד! זהו זה, זה נגמר... הייתה לי הארה גדולה, כאילו ה' אומר לי: 'שחרר! עשית השתדלות, מכאן זה אני.'”

חלש. ודבר אחרון ומעניין מאוד – כל מי שעוסק בספורט הזה חייב לשמור את הברית. בתאילנד כולם יודעים שמתאגרף שלא שומר את הברית מפסיד, וגם המאמנים הגויים בחוץ לארץ הנחו תמיד שלא נעשה שטויות, נישן מוקדם, נקום מוקדם, נאכל בריא. מתאגרף שכועס כשהוא נכנס לזירה מפסיק את הקרב, כי הוא מאבד שליטה. צריך לרכוש את מידת הסבלנות כדי להגיב נכון. יש פה המון יסודות שיכולים להשפיע על האדם לתקן את הנפש, ובתקווה שהדברים גם יובילו את המתאמנים לעבודת ה', כמו שקרה לי."

מה אתה חושב היום, כיהודי שומר תורה ומצוות, על תחרותיות?

"זו אכן שאלת השאלות. אני עובר בירורים, מנהל שיחות על כך ומתחבט מאוד בשאלה. הניסיון מראה שאי אפשר לומר תשובה חד משמעית בדבר. היום אני מקפיד מאוד לשלוח לתחרויות רק את החברה הנכונים, שבאמת צריכים את זה מבחינה נפשית. יש תלמידים שלא מתאימים לזה בכלל, ויש כאלה שהתחרותיות מרימה אותם, נותנת להם אתגר, מציבה יעד ומטרה. תחרות יכולה לתרום לחיזוק הביטחון העצמי ויכולה להחליש אותו, ויש אנשים שזקוקים גם לזה וגם לזה. לאחרונה שלחתי לתחרות

כמה בחורים מהפנימייה הדתית בה אני מלמד, שלא היתה להם יכולת להתחרות מבחינה טכנית. עם זאת היה להם רצון כל כך גדול, והם שילבו עם זה תפילה וקראו תהלים, כך שבשבילם זה היה נכון ורומם אותם. התחרות נתנה להם אמונה בעצמם, דבר שהלימוד לבד לא תמיד יכול להביא. הם מצאו נקודות טובות בעצמם ומצאו כלי שמסייע להם למקד את הכוחות שלהם. אני מקפיד לוודא שהתחרות תהיה מתאימה לציבור שלנו מבחינת אווירה, מבחינת מתמודדים, שחם ושלוש לא ייצא שחרם בהפסדם."

בשלב מסוים קיבל איציק תגובות מאנשים שהכיר, שהוא צריך לספר את הסיפור שלו. "פנו אלי ממכנינות קדם צבאיות, ישיבות, מקומות כאלו. ראיתי שהסיפור הזה מחזק את הצעירים, למרות שהוא רחוק מעולמם, והיום אני גם מעביר שיחות מדי פעם."

אם היית פוגש את איציק בגיל שבע-עשרה, מה היית אומר לו?

"הייתי מראה לו את היהדות ומשתדל לחזק אותו. עם השכל שיש לי היום הייתי בוחר אחרת, אבל אז לא היה לי אותו וזה סימן שה' רצה שאהיה שם. תמיד חיפשתי תכלית, ובסופו של דבר ה' סלל לי את הדרך. אני מעודד את הצעירים לבקש ולחפש את ה' בכל דבר. יש כל כך הרבה דברים שגורמים לך לחשוב אחרת ולהסיח את דעתך, כמו למשל המדיה החברתית. למדתי גם שהתוצאה – זכייה באליפות – היא לא מה שקובע, אלא העבודה הקשה. אני הייתי עם חגורת ניצחון והרגשתי ריק. זה נותן סיפוק רגעי, אבל הוא אפילו לא מתקרב לסיפוק ששבת אחת נותנת."

ואולי השאלה הכי מעניינת – איך הפוכים לאלופים בעבודת ה'?

"לא להתייאש. להיות בעשייה, גם כשלא מרגישים כלום ולא רואים תוצאות, גם בלי מדליות וחגורות, פשוט להמשיך הלאה ולהתקדם."

israeltopteam@gmail.com

כל רגע פנוי ברחתי לשיעור תורה" בבית המדרש

הרב אטינגר אהב שלמדתי חסידות בקול

כיום איציק לומד בכולל שבראשו עמד הרב אביעד אטינגר הי"ד, שנרצח לפני מספר שבועות בפיגוע בצומת אריאל. "ההיכרות איתו החלה לפני ארבע שנים, הוא גר פה והכיר אותי מהשכונה. הוא אהב את הפעילות שלי ורצה שאעביר תכניות ספורט של כושר גופני והגנה עצמית לנוער. אחד התלמידים מהכולל שלו מתאמן אצלי, ואמרתי שכדאי לנסות.

"כשהגעתי לכולל, התברר שכולם לומדים למבחני רבנות ואני – יש לי את הסדר שלי, רוצה להעמיק ביסודות הלימוד. הרב אטינגר קיבל אותי באהבה ובחום, נתן לי את המקום שלי ואת היכולת ללמוד מה שאני רוצה, ותמיד דאג לומר לי שהוא שמח שאני שם. היה לי איתו חיבור נפלא, יכולתי ללמוד אצלו הכל והוא אפילו אהב שאני לומד 'ליקוטי הלכות' בקול...".

בשאר הזמן איציק מלמד אגרוף תאילנדי לצעירים, ותוך כדי מנסה לחזק אותם בכוחן של אמונה, תפילה ותקווה, "דיבורי אמונה מבלי שזה יישמע דתי".

אתה מרגיש שיש בספורט הזה אלמנטים שיכולים לתרום לעבודת ה'?

"בלי שום ספק. קודם כל, הדבר הכי חזק שהשפיע עלי היה העניין של התמקדות. יש לך מטרה ברורה, ומרגע זה צעירים שנמצאים בסביבה בעייתית יכולים לקבל כוחות להוציא את עצמם משם, לקבל סביבה תומכת. יכולת ההתמקדות הזו תורמת להם אחר כך גם במשברים בחיים, בלימודים וביחסים בין אישיים.

"מעבר לכך, הכללים הנוקשים מצריכים כל תלמיד למתן את הכוחות שלו, לשלוט עליהם. תלמיד מאוד אנרגטי יצטרך ללמוד איך לעבוד יותר

בית הוצאה לאור לספרות חסידיית

להשיג ברשתות
דברי שיר, אור החיים,
יפה נוף, קה"ת
וב200 חנויות ברחבי הארץ

איכה להזמנות
באינטרנט
היכנסו:
ayeka books + judaica

שווה לכל נפש

רעיונות החסידות על חג הפסח
ומועדי ישראל בשפה
שווה לכל נפש,
למתקדמים ולמתחילים
מאת הרב משה שילת

דודו טופז פקח את עיניי אהרן חברוני

"היתה תכנית בטלוויזיה של דודו טופז שבה התחרו דתי מול חילוני. כל אחד היה צריך לענות על עשר שאלות הקשורות לעולמו של זולתו. התוצאה היתה עשר-אפס לטובת הדתי. כלומר, הוא הכיר לגמרי את אורח החיים החילוני, לעומת חברו שלא היה לו מושג מהם החיים הדתיים". זה היה הסדק הראשון שהחל לפתוח בפני אריה קטן (35) את השער לתורה ומצוות. "החילוני שבטלוויזיה היה בעצם אני. גם אני לא ידעתי שום דבר על יהדות, ושאלתי את עצמי איך זה יכול להיות?".

לעולם החילוני". אז למה בכל זאת? "החלטתי שאני מנסה לקחת את החיים החילוניים עד הקצה ללא ייסורי מצפון. הלכתי עם החברה לדיסקוטקים בניסיון לחזור בתשובה ולשוב לחילוניות הקודמת שלי. אבל הרגשתי שאני פשוט לא מסוגל... למרות שלא ידעתי להגדיר את זה שכלית, הייתה לי תחושה שאני לא יכול להיות ככה. למרות שהכל היה לכאורה תקין וממוסד, הרגש דרש משהו אחר".

דפיקה על הכתף

"עברנו לגינות שומרון ושם שיחקתי יחד עם חברים שחלקם היו כמובן דתיים. באחת השבתות הם הציעו לי לבוא אתם לבית הכנסת, וכיון שכבר היתה בי התחלה של סקרנות, אמרתי לעצמי: הגיע הזמן להכיר את העולם הזה, להכיר מקרוב את העולם של הדתיים". קטן נכנס לבית הכנסת לראשונה בחייו בגיל שש-עשרה ונעימות מיוחדת פשטה בתוכו: "אני חושב שהרגשתי שם לראשונה בחיי טהרה שלא הכרתי קודם, וזה בהחלט משך אותי פנימה". הוא מגיע מספר פעמים אבל התחושה החוזרת בתפילת שמונה עשרה היא שהוא עומד שם כמו בול עץ... "החלטתי שזהו. אני לא מסוגל יותר. עמדתי לצאת החוצה מבית הכנסת, והפעם לתמי. אני מתחיל לנוע ואז אני מרגיש חבטה קלה על הכתף. אני מסתובב לאחור ורואה יהודי חייכן שמבקש ממני לבוא אתו אחרי התפילה לסעודת שבת. למה לא? חשבת, שולחן שבת של ממש עוד לא יצא לי לראות. וכך אני מגיע לביתו ופוגש משפחה שטבולה באור שכבש את ליבי. כך התחברנו ובעצם משם ההתעניינות שלי ביהדות החלה להמריא".

האור שבמכון מאיר

"חברים שכנעו אותי לבוא למכון מאיר. ושם פגשתי עולם של אצילות. הדבר שבלט הכי הרבה בהתחלה היה העובדה שלא צוחקים שם אחד על השני. זה היה שונה לחלוטין מהמקום שהגעתי ממנו. בחברה החילונית, לצחוק אחד על השני זו נורמה וגם אני לצערי לקחתי חלק בזה. במכון מאיר הלכה והתחזקה אצלי התחושה שיש כאן אנשים עם ביטחון באמת שלהם, ולכן אין להם צורך להשפיל אחרים כדי לחוש בעלי ערך".

מהי הנקודה החשובה ביותר בכל נושאי הקירוב לפי ניסיונך?

"הבעיה הגדולה בחיים החילוניים היא שאתה לא יכול באמת להתבונן. אתה בעצם שבו בתפיסת חיים מסוימת שלא מאפשרת לך להשוות למשהו אחר, משום שאתה לא מכיר משהו אחר. רק אחרי שהעניינים נפקחות, כל אלמנט וחלקיק מידע מצטרף לפסיפס אחד גדול שהולך ובונה בתוכך תודעה שלמה. האתגר הוא לסייע לאדם לעבור תהליך כזה של מודעות. לעזור לו לפקוח עיניים ובעצם בזה תלוי כל תהליך הקירוב לתורה, כי אתה לא באמת יכול להחזיר בתשובה".

היום ר' אריה קטן מלמד את ילדי ישראל תורה. את ניסיון החיים שלו הוא מתרגם קודם כל לצורך באמפתיה. להבנה שחייבים ליצור נקודת מוצא משותפת שתאפשר הקשבה ופיקחת עיניים. "כל מה שאתה עושה הוא לתת לרעך איוו נקודת מבט אלוקית. משם הוא כבר ידע לקחת אותה ולהפוך אותה לסיפור חיים שלם", הוא אומר בחיך של מישהו שיש לו סיפור.

הפחד מהיהדות

"אפשר לומר שלצד הכבוד שהתחלתי לחוש ליהדות, התגנב גם הפחד. אתה פוחד מהשינוי שאתה עלול לעבור. אני זוכר שעשיתי לעצמי בראש חשבון נוקב שבו ניסיתי להבין האם באמת החיים החילוניים גרועים כל כך? והגעתי למסקנה שלא! מערכת החינוך גדולה ומסודרת, מערכת המשפט מכובדת מאוד ובעצם לא חסר כלום

החבר מהמילואים שואל שאלות? השכנה מתעניינת ביהדות? **ראש יהודי** זאת התשובה! 03-5255355 ry@neto.net.il

בפסח הזה כולנו יוצאים מעבודת לחירות רוחנית אמיתית

בואו להיות שותפים למשימת הדור, עזרו לנו לחבר ולהתחבר, לפתוח את ביתנו לכל אחד ואחת שמחפשים לצאת מהעבודת, להתחבר לרוח, לעצמיות, להיות בן חורין אמיתי.

בפסח הזה כחמישים צעירים תל אביבים יתארחו אצל משפחות מקהילת ראש יהודי וכמאתיים צעירים יתארחו בחג השני ובשבת.

קהילת ראש יהודי מזמינה אותך להיות שותף ליצירת חיים של תורה ולצאת יחד עם המוני צעירים תל אביבים לחירות, להיות בני חורין.

ראש יהודי
אסמיק • אגלגלס • אגלגלס

אפשרויות לתרומה:

העברה בנקאית לבנק מזרחי, סניף 430, חשבון 669189 לפקודת ראש יהודי

צ'ק לפקודת ראש יהודי, לכתובת: רח' האומן 25, ירושלים

בטלפון: 02-6791122 / 052-5665005

הקישו בגוגל: תורמים לראש יהודי

התנחלת האשה

התנחלת נשול

לְהָאֵשֶׁת וְלַבָּתּוּלָה וְלַמְשֻׁלָּה וְלַמְשֻׁלָּה וְלַמְשֻׁלָּה

וְלַמְשֻׁלָּה וְלַמְשֻׁלָּה וְלַמְשֻׁלָּה

וְלַמְשֻׁלָּה וְלַמְשֻׁלָּה וְלַמְשֻׁלָּה

וְלַמְשֻׁלָּה וְלַמְשֻׁלָּה וְלַמְשֻׁלָּה

וְלַמְשֻׁלָּה וְלַמְשֻׁלָּה וְלַמְשֻׁלָּה

וְלַמְשֻׁלָּה וְלַמְשֻׁלָּה וְלַמְשֻׁלָּה

וְלַמְשֻׁלָּה וְלַמְשֻׁלָּה וְלַמְשֻׁלָּה

וְלַמְשֻׁלָּה וְלַמְשֻׁלָּה וְלַמְשֻׁלָּה

וְלַמְשֻׁלָּה וְלַמְשֻׁלָּה וְלַמְשֻׁלָּה

וְלַמְשֻׁלָּה וְלַמְשֻׁלָּה וְלַמְשֻׁלָּה

וְלַמְשֻׁלָּה וְלַמְשֻׁלָּה וְלַמְשֻׁלָּה

וְלַמְשֻׁלָּה וְלַמְשֻׁלָּה וְלַמְשֻׁלָּה

וְלַמְשֻׁלָּה וְלַמְשֻׁלָּה וְלַמְשֻׁלָּה

וְלַמְשֻׁלָּה וְלַמְשֻׁלָּה וְלַמְשֻׁלָּה

וְלַמְשֻׁלָּה וְלַמְשֻׁלָּה וְלַמְשֻׁלָּה

וְלַמְשֻׁלָּה וְלַמְשֻׁלָּה וְלַמְשֻׁלָּה

תקציר:
הנסיעה המיירת הקשתה על לימודו של
המגיד, והוא קיווה שהוא לא טעה כשהחליט
לנסוע אל הבעל שם טוב

אז זה המקום...

אתה יכול להכנס.

עקשו סוף סוף נראה מיהו
והאם הוא באמת כזה גדול...

חולפות השעות

פקה זמן...?

אדוני...

רצוני להפגש עם הבעל
שם טוב...

אתה, ועוד
מאות יהודים
מרחבי המדינה,
תצטרך לחכות.

הייתי משלם לו בלחם על כל יום
נסיעה, אבל יום אחד נגמר לי
הלחם, והוא לא היה מוכן להמשיך
לנסע עד שאשלם לו...

פעם היתה
לי נסיעה
עם עגלון
גוי...

ובכו רבי, מצאת את
מבקשך?

!

זה מה שיש לו
לומר?

אתה יכול עקשו
ללכת.
תודה וקל טובו

אבל אז, ישתבח שמו לעד,
עבר שם גוי, אינו שמו, שמכר
לחמוניות, וקניתי ממנו במקום

לא ידעתי
מה אעשה.
מאיפה אביא לו
עקשו לחם? מה
יהיה?

כולנו דואגים לעצמנו, ולמי אכפת מהקדוש ברוך הוא?

הרב חיים שלום דייטש

האדמו"ר שהוריד את השטריימל בשביל לא למשוך תשומת לב הסתלק השבוע לבית עולמו < אחרי שהחסיד 'חפר' באותו פרק במשך שנה שלמה, הוא רצה רק להמשיך לעסוק בו שנה נוספת! < פטנט מדהים מאפשר גם לאסיר בבידוד מוחלט, להשיג קו זמין ולהרים טלפון

שהשכינה והקדוש ברוך הוא בעצם נמצאים בגלות בעולם הזה, מתעוררים אצלו רחמים על ה'.

איך גבול לטובות שנובעות ממידת הרחמנות, והאדמו"ר הזקן גם מדגיש שלתשובה אמיתית אפשר להגיע רק על ידה. מסופר שרבי נחמן מברסלב ביקר פעם אצל האדמו"ר הזקן, ושמע ממנו מאמר ארוך שנמשך זמן רב. בסוף אמר לו הרבי פסוק אחד מתהילים: "רחמיך רבים ה'", כלומר "רחמנות גדולה צריכה להיות לנו עליך, ריבוננו של עולם". ורבי נחמן אמר שהוורט האחרון היה שווה את כל המאמר...

גם הרבי מלובביץ' היה מזכיר בהזדמנויות רבות את נוסח התפילה "לישועתך קיווינו כל היום". הוא אמר שצריך לפרסם את העובדה שאנחנו מצפים לישועה כל היום. תמיד חשבתי שמדובר על הישועה שלנו, אבל לקח זמן עד שהבנתי למה הוא באמת התכוון. מתוך איזה מעשה ששמעתי, קלטתי ש"לישועתך" - זו הישועה של הקדוש ברוך הוא!

ומה היה המעשה?

רבי אליעזר זוסיא פורטוגל, הרבי מסקולען, שהסתלק השבוע לבית עולמו בגיל מופלג, יצא ממאסר השלטון הקומוניסטי ברומניה והיגר לאמריקה והתגורר בשכונתו של הרבי. מדי פעם הוא היה נכנס להתועדויות, ואני עצמי ראיתי אותו כמה פעמים אצל הרבי. הוא היה נכנס בלי שטריימל כדי לא למשוך תשומת לב, והרבי היה מכבד אותו. כשהוא הגיע להתפלל במניין של הרבי, הרבי היה מבקש שיעלו את הרבי מסקולען לתורה במקומו.

גם באמריקה, הוא עבד הרבה בשביל יהודי רומניה, וכל הקשרים שהיו לרבי עם רוסיה סייעו גם לו. כשהוא היה מטלפן למזכירות, מיד נתנו לו לשוחח עם הרבי בלי שהיות. פעם הגבאי שלו התלווה אליו ליחידות, ואחר כך סיפר שהסקולנער אמר לרבי: "הרבי הוא צדיק הדור, ויש בדור כל כך הרבה צרות. צריך לגזור שמישיח יבוא וניפטר מכולן!". הרבי ענה לו: "אל תשכח שלא רק עם ישראל בגלות, שכינתא בגלותא. צריך

בשנים האחרונות התחלנו מנהג יפה ביי"ט כסלו, שכל שנה בחרים פרק אחר בתנאי ונדבקים בו במשך שנה. לא מדובר על ללמוד אותו - אלא לחשוב עליו! במשך שנה שלמה חושבים יום יום על רעיונות מתוך הפרק ומתעצמים איתם, הולכים איתם לכל מקום עד שהם הופכים לחלק בלתי נפרד מהאדם. בנוסף, גם לומדים כל יום כמה שורות, ובשבת חוזרים על כל הפרק.

לפני כמה שנים, למדנו במשך שנה את פרק מ"ו, פרק מאוד מיוחד שבו בעל התניא מסביר איך מעוררים אהבה לה'. בעל התניא אומר שיש דרך ישרה ושווה לכל נפש לעורר את "אור האהבה התקועה ומסותרת בליבו", ולהפוך אותה לאש גלויה ובווערת. הרעיון מתבסס על הפסוק "כמים הפנים לפנים, כן לב האדם לאדם". כשאדם מסתכל במים, או במראה, הוא רואה את ההשתקפות שלו עצמו שם. כשאתה מחייך - כולם מחייכים אליך, כשאתה אוהב - אוהבים אותך חזרה, וכן על זה הדרך. בקיצור, יחס גורר יחס. אדם שעושה לך טובה - אתה אוהב אותו, אדם שעושה לך טובה ענקית - אתה אוהב אותו עוד יותר. וכמו שהטבע הזה מצוי בין בני אדם, כך הוא גם טבע בינינו לבין ה' יתברך. והקדוש ברוך הוא עשה לך את הטובה הכי גדולה: ברא עולם, נתן לך חיים, עשה אותך יהודי, הוציא אותך ממצרים. חסרות סיבות?

בהמשך היינו צריכים לבחור פרק חדש שנלמד שנה שלמה. כתב לי מישהו שלמד איתנו: "בבקשה מכם, תלמדו עוד פעם את הפרק הזה. אתם לא יודעים מה זה עשה לי".

אז זו דרך טובה לעורר אהבה. ובאמת, בעל התניא דיבר הרבה על מעלת ההתבוננות בגדולת ה', על המאמץ להתבונן בטובות שה' עשה לך. אבל פעם אחר פעם הוא חוזר על כך שהדרך הכי טובה לעורר את הלב לעבודת ה' היא דווקא הרחמנות. שוב ושוב הוא מדגיש את הכוח של "מידת יעקב", מידת הרחמים. אבל רחמים על מי? לא עליך... על הקדוש ברוך הוא!

מה הכוונה? כולם יודעים שהקדוש ברוך הוא אינסוף. אבל לפי הקבלה והחסידות, מרגע שנברא העולם ה' "נאלץ" לצמצם את עצמו כדי שיהיה כביכול מקום לעולם. מכאן נובע שהקדוש ברוך הוא לא מתגלה בעולם כפי שהוא. הוא גרסה מאוד מצומצמת של עצמו. וכשאדם מתבונן בכך

את פתח לו

כנס הלכה ואגדה
פסח
תשע"ט

לעילוי נשמת יעקב אריה ירוסלבין ז"ל

ב' ניסן
7.4.2019
17:30-21:00

בית מדרש יחדיו
רחוב בן אליעזר 16
הדר גנים
פתח תקווה

לפרטים נוספים
רז"ח | 0544346268

במיוחד בשבילך!

הכנה נפלאה לליל הסדר
וחג החירות עם טובי הרבנים
הזדמנות פז לחדש ולהתחדש

בתכנית מנצחת רז"ח

הרב יהונתן אדוואר רב מרכז העיר פתח תקווה
יצאת מצרים לילדים

הרב אריאל בראל רב ביישוב ההסדר שדרות דנין בבית דין למסנות
הגדה או סופר אפי

הרב אייל צד ר"מ בסניף סניף רוב קהילת יחדיו
לדגיא את המצות המצוי

כיבוד קל כביסה ללא תשלום עזרת נשים מתוחה
לעילוי נשמת הרב אלישע ושלצקי זצ"ל

לוודא שגלות השכינה תיפסק". הסקולנר לא ויתר, "נכון, אבל איך השכינה תיגאל כשיש כל כך הרבה צרות ליהודים?". והרבי ענה: "הצרות של היהודים צריכות להיפסק עוד לפני שהמשיח יבוא, והמשיח יבוא בשביל שהשכינה תצא מהגלות".

אחר כך אמר הסקולנר שלדעתו זה הפירוש בתפילת שבת: "שבענו מטובך, ושמח נפשנו בישועתך". "שבענו מטובך" - עוד לפני ביאת המשיח, "ושמח נפשנו בישועתך" - בישועה שלך, ה'. כך תפסתי שזה מה שהרבי מתכוון כל הזמן.

הפירוש הזה סייע לי להבין עוד פשוט. נאמר בגמרא: "בשעה שמכניסין אדם לדין אומרים לו, נשאת ונתת באמונה? קבעת עתים לתורה? עסקת בפריה ורביה? ציפית לישועה?". כשהנשמה עולה למעלה שואלים אותה את כל השאלות הללו. מתעוררת כאן שאלה: אנחנו מכירים מצוות של משא ומתן באמונה, פריה ורביה, לימוד תורה. אבל מה זה לצפות לישועה? איפה יש מצווה כזו? לא מצאנו את זה בתורה שבכתב ולא בתורה שבעל פה. איך אפשר לדרוש ממנו לצפות לישועה אם זה לא מופיע בשום מקום כמצווה?

לפי דבריו של הרבי אני מבין את זה. מדוע זה כל כך בסיסי לצפות לישועה? כי הרי לא מדובר בישועה שלך אלא בישועה של ה'! יהודי מרגיש איזו שייכות לקדוש ברוך הוא, לומד תורה בשבילו, מקיים את מצוותיו. האם התעניינת פעם מה קורה אצלו? אם כן, אתה יודע שהוא סובל צרות צרורות, הוא צריך ישועה. אם אתה לא מצפה וזה לא מעניין אותך, פירוש הדבר שגם הקדוש ברוך הוא לא מעניין אותך. מעניין אותך להיות תלמיד חכם, לעשות מצוות, ואפילו לשאת ולתת באמונה זה גם בשבילך. אבל מה עם הקדוש ברוך הוא?

האדמו"ר האמצעי שואל באחד המאמרים, מה ההבדל בין אדם שעושה מצוות עם קליפת נוגה ואדם אחר שעושה אותן בשיא הקדושה? הוא מביא את הגמרא על כך שלעתיד לבוא הגויים יטענו שזה לא הוגן שלא היתה להם בחירה אם לקיים תורה ומצוות, והקדוש ברוך הוא יסכים לתת להם מצווה קלה, שאפילו אין בה חסרון כיס - סוכה. אבל אז הוא יוציא את החמה מגרתיקה, וכיוון שיהיה כל כך חם ואי אפשר יהיה לשבת בסוכה, הם יצאו ממנה ובדרך יבעטו בה.

שואל האדמו"ר האמצעי, הלא המצטער פטור מן הסוכה, ובמצב כזה גם יהודי יהיה פטור מלשבת בה. אז למה הגויים לא בסדר, מה רוצים מהם? התשובה היא שהגוי בועט בסוכה כשהוא יוצא, כי הוא כועס. הוא רוצה לקיים מצווה ואי אפשר! ואילו יהודי רוצה לעשות את רצון ה'. שניהם יוצאים מהסוכה, אחד כועס על שלא זכה להיות עטוף במצוות כמו שהבטיחו לו, והשני שמח שעשה את רצונו בתוך. מכאן לומדים שמי שרוצה להיות בעלים על המצווה - הוא גוי...

תשאל את עצמך: האם זה מעניין אותי שהקדוש ברוך הוא סובל? זה מזויז לי? בכיתי על זה פעם? האדמו"ר הזקן אומר שבזכות הרחמנות הזו על ה', אפשר לעבוד אותו טוב יותר ולקיים מצוות לשמה. הלא הנשמה קשורה לשכינה, ואם השכינה בגלות - סימן שגם אתה בגלות! ומדוע השכינה הגיעה לגלות? לא רק בגלל הצמצום. בעבירות שלך אתה מוריד אותה עוד יותר עמוק, כמו מי שמכניס את פניו של המלך לבית הכיסא. עכשיו גם הנשמה שלך בגלות, ולכן זו רחמנות גדולה עליה - אתה הולך ומקיים תורה ומצוות כדי להביא חזרה את הנשמה והשכינה להיות יחד עם אביהן שבשמיים. אתה לומד תורה כי אתה מרחם על השכינה, וזה נקרא 'תורה לשמה'. עבודת הרחמנות בסופו של דבר מביאה למצב שאתה לא רק זוכה לקיים מצוות לשמה, אתה גם מגיע לאהבה. כמו שאומר הפסוק, "ליעקב (רחמים) אשר פדה את אברהם (אהבה)". הרחמים על ה' מביאים גם את האהבה אליה. הרחמנות היא דרך קלה יותר להגיע לאהבת ה' מאשר התבוננות בגדלות ה'.

כשאתה לומד תורה בתוך הגוף הגשמי שלך, אתה מוציא את הנשמה והשכינה מהגלות. הנשמה שלך מרגישה קשורה לה, ובשבילה התורה היא כמו אוויר לנשימה. תארו לעצמכם אסיר שנמצא בכלא, בכיוד. הוא מתגעגע לאבא ולאמא, לאחים, לחברים שלו. אבל אסור לו לצאת לשום מקום, ואין ביקורים. איזו אומללות. אבל אז מגיע אסיר ונותן לו טלפון לווייני לכל מקום בעולם. עכשיו הוא יכול לדבר עם מי שהוא רוצה כמה שהוא רוצה. "הלו, אבא? מה שלומך?". האם הוא עדיין מרגיש בודד? אולי לא הכי נעים להיות כלוא בתוך הגוף הזה, אבל לפחות יש לך טלפון ישיר אל הקדוש ברוך הוא!

לחיים!

את פתח לו

כנס הלכה ואגדה
פסח
תשע"ט

לעילוי נשמת יעקב אריה ירוסלבין ז"ל

ד' ניסן
9.4.2019
18:00-21:30

בית הכנסת מרום נוה
יחזן בדר 5
רמת גן

לפרטים נוספים
רז"ח | 052-3115598

במיוחד בשבילך!

הכנה נפלאה לליל הסדר
וחג החירות עם טובי הרבנים
הזדמנות פז לחדש ולהתחדש

בתכנית מנצחת רז"ח

הרב יהושע שפייר ראש ישיבת רשת גן
פסח - גזילת הבית או גזילת הרשעות

הרב בני ציון אלנאי ראש ישיבת רשת גן
וראש סניף "צורבא" ורבני גניסר נאקד רבית, כנסיות נבצרה ונבצרות

הרב יעקב אריאל רב העיר רשת גן
חזר מועצת הרבנות
ש"ת פסח - סמליות ורצון בלילות רחב

הרב מיכאל טוביאנו סרצה בכיר באמונה
ארכי-בישופ

כיבוד קל כביסה ללא תשלום עזרת נשים מתוחה
לעילוי נשמת הרב אלישע ושלצקי זצ"ל

נפשי בשאלתי

הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן

לא בחרתי לבוא לעולם, אז למה אני צריכה להתמודד עם כל כך הרבה קשיים שלא בחרתי בהם?

מצאנו ברבותינו מימרות סותרות בעניין זה. "על כרחך אתה נולד". התפקיד שלנו בעולם הזה לא נוצר מכוח שיקול דעתנו אלא משיקול דעתו של הבורא יתברך שמו, שכגובה שמים מארץ כן גבהו מחשבותיו ממחשבותינו, ואשרינו שאנו זוכים להיבאר על פי מחשבתו, שלטובתה וחסדה אין קץ וגבול.

ומאידך, "כל מעשה בראשית - לדעתם נבראו", כלומר שהבריאה היא כן מצד רצוננו. והכוונה היא לחלק עוד יותר עמוק ונשגב של שורש נשמתנו, כפי שהוא היה בעולמות עליונים לפני שירדנו לכאן. השורש העמוק הזה מזדהה כל כולו עם הרצון האלוקי - אנחנו רוצים במלוא אישיותנו את רצונו יתברך, ומהבחינה הזאת כן בחרת והשתוקקת לבוא לעולם.

יתירה מכך: רצית לבוא לעולם על כל קשייו, ממש כרצונו יתברך. וזהו חלק מהרצון - שמצד החיצוניות יהיה כורח בבריאתנו, כדי שישתכח המקור העליון ונבוא למקום העלם, ובו נוכל לקבל מרחב של בחירה בין טוב ורע, ונהיה שותפים בעצם מעשינו החופשיים בטוב האלוקי.

התחלתי ללמוד בישיבה גבוהה אבל אני לא ממש שלם שזה מה שאני צריך לעשות בחיים. איך להתחזק?

מישור אחד הוא לבדוק האם אמנם היתה כאן טעות בהכרעה, ובאמת עשית צעד שאינו מתאים לך. כדאי לדבר עם רבותיך שמכירים אותך כדי לבחון את השאלה.

אבל ההנחה הפשוטה היא שלא טעות היתה כאן, אלא שיש קשיים טבעיים במעלה הדרך, והם מתחפשים לשאלות... על כך צריך להתגבר ולהתחזק כפי שהצעת, וההתחזקות היא בעיקר על ידי לימוד ערכה ומעלתה של התורה. רבותינו הרבו לבטא את גודל מעלת התורה בפנים וגוונים שונים, וכבר דוד המלך אמר שהתורה מתוקה מדבש ונופת צופים, יקרה מזהב ומפז רב.

עליך לבקש את המקורות שליבך חפץ בהם יותר כדי ללמוד על מעלת לימוד התורה, וממילא תוליד בקרבך את החפץ והחשק לעסוק ולהגות בה יומם ולילה.

חיבור דת ומדינה מייצר אנטגוניזם. אולי צריך להפריד?

ראשית, לאומה הישראלית יש זהות אחת ברורה וחדה שמנצחת את ההיסטוריה, זהות שעלתה בתוכנו בכל גליוותינו וניצחה את כל המשברים שעברנו, והיא השראת השכינה האלוקית שבקרבונו. "אין אומתנו אומה אלא בתורתיה" אמר רבי סעדיה גאון, וכיטא את האמת הפשוטה והנצחית שלנו. ההצעה להפריד את הדת מהמדינה היא כמו הצעה להפריד את הנשמה מן הגוף. יש בכך הגיון חיצוני כביכול, מפני שהגוף רחוק כל כך מהנשמה, וכך אולי יוכל לחיות בנחת בלא מאבק תמידי... אבל כמובן שזהו הבל גמור, מפני שאין חיים לגוף אלא על ידי הנשמה שבקרבו.

שנית, הטענה שזה יוצר את האנטגוניזם מופרכת לחלוטין. צא וראה בכל העולם, שם הדת היהודית מופרדת מהמדינה, ותמצא התבוללות עצומה והתרחקות מכל דבר שבקדושה. בעזרת השם נמשיך לתת נשמה לגוף המדיני עד שישובו כולם ויזכרו במהותנו האמיתית.

עושים חג פסח שמח לחברים, שכנים ומכרים הסובלים מקושי כלכלי ונאבקים יום יום לצאת מעבודת לחרות

תורמים קמחא דפסחא לפעמונים!
ומסייעים להם לצאת לחרות כלכלית

לתרומות חייגו עכשיו: 1800-35-10-12
www.paamonim.org | פעמונים

פעמונים
מגלים אחריות

לשנה הבאה בני חורין!

הטבה מיוחדת למשקיעים

דירת 4 חד' חדשה
עם מרפסת וחניה פרטית

החל מ-1,132,000 ₪

הצטרפו עכשיו לקהילת כרמי גת, ובואו ליהנות מכל היתרונות: קהילה איכותית, קרובה למוסדות חינוך מובילים, גישה מהירה לכל חלקי הארץ, ומחירים אטרקטיביים כמו למשתכן מבלי להסתכן!

קהילת כרמי-גת
המתחם הדתי-לאומי בכרמי גת
ע"ש הרב יום אברגל זצ"ל

- קבוצת רכישה -

באמונה
1-700-500-555
www.bemuna.co.il

ח' כ"ה

* בפרויקט מגוון דירות נוספות

כרמי גת - הבחירה של הסרוגים!